№ 16. Warszawa, dnia 10 czerwca 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 90 groszy, poleconą 1 zł. 20 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III-ci r. b., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

Organizacja władz.

174.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1926 roku.

w sprawie zmian w rozmieszczeniu ewidencji katastru podatku gruntowego w okręgu izby skarbowej w Krakowie.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji Austrjacko-Węgierskiej (Dz. P. P. P. Nr. 31, poz. 261), oraz art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Kętach, a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Białej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dn. 28 maja 1926 r. Nr. 52. poz. 309).

175.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1926 r.

w sprawie zmiany rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 12 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 t. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafy 20, 21 i 22 rozporządzenia wykonawczego z dn. 30 stycznia 1920 r. do ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 81), zmienione rozporządzeniami z dn. 17 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 239), oraz z dn. 30 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 4, poz. 30), otrzymują następujące brzmienie:

§ 20. „Wszelkie umowy najmu pomieszczeń dla urzędów i zakładów skarbowych, o ile termin najmu nie przekracza 3 lat, a wysokość czynszu 3000 zł. rocznie, zawiera izba skarbowa. O ile czynsz roczny przekracza wartość 3000 zł. lub termin najmu 3 lata, projekt umowy winien być przedstawiony do zatwierdzenia Ministerstwu wraz z opinją prezesa izby skarbowej. Kontrakty najmu podpisuje przezes izby skarbowej lub upoważniony przez niego urzędnik".

§ 21. „Do czasu wydania ogólnych przepisów o sposobie prowadzenia robót i dostaw państwowych w każdym poszczególnym wypadku

określa izba skarbowa, w jaki sposób ma być wykonana dostawa lub robota, czy przez przedsiębiorcę w drodze przetargu lub z wolnej ręki, czy sposobem gospodarczym, o ile chodzi o dostawy i roboty do wysokości 3000 zł.; co do robót i dostaw, których koszt przekracza 3000 zł., decyduje Ministerstwo Skarbu".

§ 22. „Umowy dostaw i umowy wykonania robót, o ile cena dostawy czy roboty nie przekracza jednorazowo sumy 300 zł. mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach przewidzianego na ten cel kredytu. Jeżeli cena umowy przekracza wysokość zł. 300, a nie przekracza 3000 zł., projekty umów winny być zatwierdzane przez izbę skarbową".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1926 r. Z tym dniem traci moc rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z d. 30 grudnia 1923 r. do ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 4, poz. 30).

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dn. 28 maja 1926 r. Nr. 52, poz. 310).

Podatki bezpośrednie.

176.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1926 r.

w sprawie kursu listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego przy przyjmowaniu na poczet podatku majątkowego.

Na podstawie art. art. 58 p. c. i 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746) zarządza się co następuje:

§ 1. Listy zastawne Państwowego Banku Rolnego serji I (zobowiązania Banku do wydania listów tej serji), określone w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1925 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie przyjmowania na poczet podatku majątkowego listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 156), będą przyjmowane na poczet podatku majątkowego po kursie 140 za 100 nominalnych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dn. 28 maja 1926 r. Nr. 52, poz. 311).

Przepisy celne.

177.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lutego 1926 r.

w sprawie wyjaśnień uzupełniających taryfę celną.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 31 maja 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) tudzież ustępu 2 art. 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Taryfę celną, ogłoszoną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 26 czerwca 1924 r. w sprawie taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 540) i zmienioną częściowo rozporządzeniami Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 19 maja 1925 r., 31 sierpnia 1925 r. i z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 356, Nr. 92 poz. 647 i Nr. 113 poz. 800 — 1925 r.), tudzież obwieszczeniami Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 lipca 1925 r. i z dnia 18 listopada 1925 r. o sprostowaniu błędów pisarskich w rozporządzeniu z dnia 19 maja 192 5r. i z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 489 i Nr. 118 poz. 857), uzupełnia się wyjaśnieniami, podanemi w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 12 lutego 1926 r. w sprawie wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 304).

Nomenklatura taryfy celnej, obejmując wszelkie rodzaje i gatunki towarów, podaje tylko najistotniejsze ich własności, oparte przeważnie na dwóch kierowniczych podstawach: a) na materjale, z którego są wyrobione, i b) na użytku, do jakiego są przeznaczone.

W niektórych pozycjach taryfy uwzględnia się wyłącznie materjał wyrobu, lub użytek, w innych — obydwa te czynniki.

Na tę okoliczność należy zwracać baczną uwagę przy rewizji towarów, badając wszechstronnie obydwa czynniki. W razie napotkanych trudności, o ile cechy badanego towaru nie są wyraźnie określone w nomenklaturze, należy przyjąć za podstawę wymiaru cła najbliższą co do jakości towaru stopę celną, wyższą od tej co do której powstały wątpliwości. O ile wątpliwość dotyczy bardziej użytku, niż materjału towaru, należy stosować najodpowiedniejszą wyższą stopę taryfy, uwzględniającą użytek.

I. Towary podlegają ocleniu w tym stanie, w jakm zostały dostarczone do urzędu celnego.

Zmiana tego stanu, o ile nie byłaby udowodniona świadoma chęć ze strony właściciela towarów ukrycia ich jakości, jest niedojuszczalną, ze względu na różnicę, jaką mogłaby spowodować w wymiarze cła. Wobec tego dowolne składanie lub rozkładanie, kompletowanie lub dekompletowanie rewidowanych przedmiotów jest niedopuszczalne.

II. Jeżeli po zbadaniu okaże się, że przedmiot podlegający cłu według jakości materjału, składa się z części wyrobionych z różnych materjałów, należy stosować stopę celną tego materjału, którego w stosunku do wagi jest najwięcej. Nie przyjmuje się pod uwagę materjałów, służących tylko do przymocowania lub spojenia pojedynczych części przedmiotu, np. gwoździe, śruby, klej, kawałki tkanin lub skóry i t. p.

III. Wymiar cła od przedmiotów, podlegających opłacie według jakości materjału, zależny jest w wielu razach od stopnia ich obrobienia lub wykończenia, w jakim są wprowadzone do kraju. Oprócz zatem materjałów surowych, wyraźnie w taryfie oznaczonych, są przewidziane wyroby z tego samego materjału, z uwzględnieniem jednak,, czy są one już ostatecznie obrobione, czy też mają być po ocleniu dodatkowo obrobione i wykończone w kraju.

Jeżeli w taryfie sposób i stopień obrobienia jest szczegółowo oznaczony, należy ściśle się do niego stosować, przestrzegając zasadę, że ponieważ obrobienie wyrobu ma na celu uszlachetnienie jego kształtu, to tam gdzie to w odpowiednim stopniu nie nastąpiło, wyrób nawet po dokonaniu pewnego mechanicznego zabiegu nie podpada pod wyższy wymiar cła. Taki zabieg ma przeważnie na celu usunięcie niedokładności pierwotnego stadjum obrobienia, nie może przeto służyć za podstawę do stosowania pozycji taryfy, obejmującej wyroby dalszych doskonalszych jej stadjów.

Szczególnie zasługuje na uwagę stosowanie pewnych narzędzi w obróbkach pokrewnych, o różnej wszakże dokładności technicznej, jak to: ciesielskiej (poz. 59) i stolarskiej (poz. 61); kowalskiej (poz. 151 i 152) i ślusarskiej (poz. 153). Odnośnie do dwóch pierwszych takiem narzędziem jest wiórnik (hebel). Przedmioty obrobione wiórnikiem zaliczać należy do wyrobów stolarskich, z wyjątkiem tych, które są nieznacznie wyrównane wiórnikiem pospolitym, tak zwanym spajaczem lub drapaczką. Odnośnie do dwóch drugich taką samą rolę odgrywa pilnik. Przedmioty opiłowane należą do wyrobów ślusarskich, samo jednak użycie pilnika ciężkiego, t. zw. zdzieracza lub półzdzieracza, celem wyrównania wydatnych niedokładności wyrobu, nie może służyć za podstawę do zakwalifikowania przedmiotu do kategorji wyrobów ślusarskich.

IV. O ile taryfa określa sposób i stopień obrobienia przedmiotu tylko techniczną nazwą (np. wyroby ciesielskie, stolarskie i inne) należy przy stosowaniu odpowiedniej pozycji taryfy ustalić, jakie narzędzia były użyte do wyrobu przedmiotu i na podstawie tego wnioskować o ich jakości celnej.

V. Pod nazwą dodatków z innych materjałów dla ozdoby i upiększenia taryfa przewiduje tylko dodatki do wyrobów, materjał których podlega wyższemu cłu, aniżeli zasadniczy materjał samego wyrobu.

VI. O ile względem badanego przedmiotu miarodajnym jest użytek, do którego jest przeznaczony, — należy sprawdzić, czy przedmiot posiada wszystkie własności, kwalifikujące go do tego użytku i czy nie brak mu oznak, bez których traci swą wartość użytkową; w tym wypadku przedmiot taki należy traktować, jako wyrób niekompletny, względnie jako część wyrobu. Tego rodzaju wyroby, o ile nie są wyraźnie wyszczególnione w odpowiednich pozycjach, cłą się według jakości materjału.

VII. Sposoby kwalifikowania wyrobów włóknistych (przędzy, tkanin i t. p.) według ich składu, sposobu wyrobienia, charakteru upiększenia i przybrania ustalają przepisy, podane w taryfie w poz. 209 w uwagach ogólnych do poz. 183—209.

Dla uzupełnienia tych przepisów podaje się następujące wyjaśnienia:

1) tkaniny z przędzy różnobarwnej podlegają cłu jak tkaniny barwione;

2) tkaniny wzorzyste, o ile wzór jest wyrobiony na krośnie tkackiem, nie różnią się pod względem wymiaru cła od odpowiednich tkanin gładkich,

Tkaniny wzorzyste, których wzór wykonany jest po utkaniu zapomocą maszyn drukarskich, podlegają cłu:

bawełniane według poz. 188,
wełniane według poz. 199,
jedwabne według poz. 195 p. 1 względnie 3,
jedwabne, ze sztucznego jedwabiu, bez domieszki naturalnego 195 p. 4,
fulary według poz. 196,
półjedwabne według poz. 197.

Tkaniny wielobarwne można odróżnić od drukowanych zapomocą wydzielania kilku pojedynczych nitek z wątka lub osnowy i zbadania ich, czy mają barwę jednostajną na całej długości, czy też są na nich miejsca o rozmaitem zabarwieniu; w tym wypadku ma się do czynienia z tkaniną drukowaną.

Poz. 2.

Przy rewizji przesyłek, zawierających ryż łamany, należy poddać ścisłemu badaniu co najmniej 10% ogólnej ich ilości, podług wyboru rewidującego urzędnika. Dla określenia procentowej normy wagi należy niewielką ilość ryżu, wziętą oddzielnie z każdego badanego miejsca towaru wsypać do naczynia odpowiedniej wielkości (np. do szklanki) i wstrząsać lekko, dopóki całe ziarnka nie ułożą się na powierzchni ryżu łamanego; wtedy oddziela się ostrożnie ryż cały od łamanego i określa się oddzielnie wagę każdego rodzaju. Stosunek wagi całych ziarn ryżu do całkowiej wagi wziętej próby wykaże procentową normę, która, według pozycji 3 nie powinna przekraczać 5%.

Poz. 3.

1) Mąka słodowa jako słód w proszku według poz. 3 p. 3 tar. celnej.

2) Groch w proszku, jako mąka grochowa według poz. 3, p. 1 lit. c tar. celnej.

Poz. 5.

Warzywa suszone drobno krajane, również mieszaniny takich warzyw według poz. 5 p. 3 względnie 6, lit. „a".

Poz. 6.

1. Winogrona świeże, przywożone w stanie silnie pogniecionym z wydzielonym z tego powodu sokiem opłacają cło: o ile sok nie jest w procesie fermentacji według poz. 6 p. 6, o ile zaś wskutek przefermentowania zawiera alkohol według poz. 28 względnie 27 tar. celnej.

Poz. 11.

Wszelkie orzechy jadalne, w tej liczbie orzechy ziemne (arachidy) opłacają cło według poz. 11 punkt 1. Pod orzchami kamiennemi, przewidzianemi w poz. 62 p. 15, należy rozumieć nasiona (jądra) orzechów twardych jak kamień i używanych przedewszystkiem do wyrobu guzików, jak również, dzięki łatwemu barwieniu, do wyrobu sztucznych korali, turkusów i t. p. Orzechy te są niejadalne, sprowadzane bywają zwykle w postaci łuszczonej, t. j. nasion (jąder).

Poz. 15.

Szafran naturalny są to znamiona słupków rośliny Crocus Sativus, po wysuszeniu wyglądają, jak czerwone niteczki, rozszerzone na jednym końcu; smak mają gorzkawy, aromat silny.

Poz. 21.

1) Pod odpadkami tytoniowemi, podlegającemi cłu według pkt. 1 poz. 21 trzeba rozumieć różnej wielkości cząstki liści i łodyg tytoniowych, odpadające przy zwilżaniu i sortowaniu tytoniu, zmieszane z pyłem i miałem tytoniowym. Drobne zaś cząstki liści i łodyg tytoniowych, jednakowej wielkości, przesortowane, wolne od pyłu i miału, używane do fajek, winny być traktowane, jako tytoń fajkowy, podlegający cłu według p. 3 wymienionej pozycji.

2) Papierosy i cygaretki, przywożone w drobnych opakowaniach (do 25 włącznie), na zasadzie art. 8 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11/IV 1920 r., opłacają cło łącznie z temi opakowaniami.

Poz. 24.

Wyjaśnia się, że od towarów suchych (kakao w proszku, pierniki i t. p.), podlegających opłacie cła łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, w wypadkach, kiedy tego opakowania niema, pobiera się cło łącznie z wagą zewnętrznego opakowania (blachy, skrzyni, beczki i t. p.).

Papier, lub tkaniny cienkie, łatwo rozrywające się, przeznaczone do wyłożenia wewnętrznego skrzyń, beczek i t. p., lecz z któremi (papierem lub tkaniną), wskutek ich nietrwałości, określić wagę towaru nie można, nie mogą być traktowane, jako opakowania bezpośrednie.

Poz. 27.

Wobec wypadków clenia esencyj aromatycznych z domieszką alkoholu, jako olejki eteryczne, lub wody aromatyczne, zwraca się uwagę urzędów celnych na takie nieprawidłowe odprawy i podaje się następujące charakterystyczne cechy tych towarów, celem ich odróżniania.

Esencje z domieszką alkoholu przy zetknięciu z ogniem palą się płomieniem nieświecącym i niekopcącym. Gdy zawartość alkoholu jest mała palą się po nagrzaniu płynu.

Olejki eteryczne bez alkoholu palą się po nagrzaniu, lub przy użyciu knota, płomieniem świecącym, kopcącym.

Wody aromatyczne nie palą się wcale i po nagrzaniu i przy użyciu knota.

Olejki eteryczne w wodzie nie rozpuszczają się i zmieszane z wodą, najlepiej w epruwetce miareczkowej, do odstaniu rozpadają się na dwie warstwy, dolną—wody, górną—olejku, przyczem obie te warstwy ilościowo zupełnie odpowiadają wziętym składnkom, co da się sprawdzić przez odnotowanie ilości wziętych wody i olejku.

Olejki eteryczne z domieszką alkoholu zmieszane z wodą, po odstaniu się także rozpadają się na dwie warstwy, dolną—wody z alkoholem, o tyle większą ile alkoholu przeszło do wody i górną—olejku, mniejszą o objętość, odpowiadającą stracie domieszanego alkoholu. Stopień zmniejszenia się warstwy olejku może służyć za podstawę do określenia ilości alkoholu w danym towarze.

Esencje, rozpuszczające się w wodzie i palące się—są esencjami czysto alkoholowemi.

Jednocześnie zaznacza się, że olejki eteryczne bez domieszki alkoholu podlegają cłu według poz. 119, p. 4—olejki eteryczne z domieszką alkoholu. a także esencje aromatyczne alkoholowe—według poz. 27 p. 2 względnie poz. 119 p. 2, o ile przeznaczone są do wyrobów perfumeryjnych, i wody aromatyczne bez alkoholu—według poz. 118.

Poz. 28.

Wina podlegają sprawdzeniu dla określenia zawartości w nich alkoholu.

Dla ułatwienia rewizji zwalnia się urzędy od sprawdzania prób niektórych gatunków win według załączonego wzoru.

Wykaz win zawierających powyżej 16° alkoholu podług Tralles'a.

Wina węgierskie powyżej 16°.

Wina włoskie:

1. Białe — 17°.
2. Likierowe — 17,8°.
3. Commune da pasto (czerwone) — 16,6°.
4. Syracusa Secco (białe) — 16,4°.
5. Albanelo Syracus (białe) — 16,8°.
6. Naracella Syracus (białe) — 16,7°.
7. Marsala Palermo, likierowe — 19,1°.
8. Marsala del Aetna Trapani, likierowe — 17,3°.
9. Marsala Inghiltera, likierowe — 19,7°.
10. Marsala Pargi Palermo, likierowe — 18,4°.
11. Marsala S. O. M. Qal. Super. likierowe — 19,4°.
12. Marsala Vergine Italia Trapani, likierowe — 20,3°.
13. Marsala Garibaldi, likierowe — 17,9°.

14. Marsala Port, likierowe — 21,6°.
15. Zucco, likierowe — 18,5°.
16. Amarena, likierowe — 17,5°.

Wina hiszpańskie:

1. Elda (Allicante) vino blancoseco — 16,6°.
2. Elda vino clareté dulce — 16,4°.
3. Alaque Alicante — 16,7°.
4. Alicante — około — 16°.
5. Valencia vino Seco commun — 16,1°.
6. Lacrimae Cristi — 16,4°.
7. Scherry — 21°.
8. Red Star Scherry old finest 21°.
9. Medicinal Malagascet — 18°.
10. Malaga — 16,5°.
11. Scheri tipus (deserowe) — 17,2°.
12. Teneryfa — powyżej 16°.

Wina portugalskie:

1. Benavente Estramadura vinho bastardo — 18,4°.
2. Abranthes Estramadura vinho tinto—20,8°.
3. Celeiros, Lacrima branca — 20,6°.
4. Villa Real, Tras-os Montes — 19,8°.
5. Real Campanhio dos vinhos de parto — 21,8°.
6. Portwein ((vintage old finest) — 21,3°.
7. Portwein biały — 18,8°.
8. Portwein czerwony — 19,3°.
9. Madeira — 19°.
10. Madeira finest old reserve — 18,8°.

Wina tyrolskie:

1. Blaufränkisch (czerwone) — 17,7°.
2. Vino santo (z Castell Toblino) t. zw. likierowe — 16,4°.

Wina piemontskie:

1. Białe — 16,5°.
2. Malvasia asti likierowe — 16,3°.
3. Marsala Vergine Neapol likier. — 19,6°.

Wina sardyńskie:

1. Białe — 17,8°.
2. Likierowe — 16,3°.
3. Vino nero Sassari (czerwone) — 16,7°.
4. Malvasia likierowa — 17,5°.

Wina lombardzkie:

1. Monte orobio Como (białe) — około 16°.

Wina toskańskie:

1. Venaccia (białe) — 16,4°.

Wina weneckie:

1. Burgundzkie (białe) — 16,4°.

Wina greckie:

1. Vino santo — 17,3°.

Wina amerykańskie:

1. Angelica II (Kalifornia) — 21°.

Wina australijskie:

1. Riesling Albury z 1858 r. — 18°
2. Muscat et Verdeilho (białe) — 16,7°.
3. Hermitage (czerwone) — 16,7°.

Wina różne:

1. Vermuth — powyżej 16°.

Wina francuskie:

1. Kahorskie — powyżej 16°.

Wszystkie inne wina podlegają sprawdzeniu dla określenia zawartości w nich alkoholu podług następujących przepisów:

1. Przy sprawdzaniu przesyłek win jednego gatunku w wielu beczkach należy wziąć próbę przeciętną ze wszystkich beczek, możliwie proporcjonalnie do ich objętości.

2. Przy sprawdzaniu przesyłek, składających się z kilku gatunków win w wielu beczkach, należy osobno z każdego gatunku wziąć próbę przeciętną.

3. Celem sprawdzenia w razie potrzeby objętości beczek bez przelewania wina, należy od wagi surowej potrącić 18% na tarę i otrzymany wynik, wyrażony w kilogramach, uznać za odpowiadający w przybliżeniu objętości beczki w litrach.

Sposób określania zawartości alkoholu.

Do oznaczenia zawartości alkoholu w winie służy specjalny aparat destylacyjny. Składa się on z retorty, połączonej z chłodnikiem. Do odmierzania wina, wziętego do próby, służy flaszeczka, zawierająca 200 cm.³, druga flaszeczka o 100 cm.³ zawartości — służy do zbierania destylatu. Obie muszą być dokładnie wymierzone i mieć znak na szyjce, do którego sięga oznaczona miara. Oprócz tego potrzebny jest cylinder i alkoholmetr.

Przed użyciem należy obie flaszeczki dokładnie wyczyścić i wypłukać: flaszeczkę 200 cm.³—winem, a flaszeczkę 100 cm.³—wodą destylowaną.

Wino użyte do próby powinno mieć w przybliżeniu normalną temperaturę (12° R. = 15° C.) Wobec tego należy wino przed wlaniem do flaszeczki 200 cm.³ doprowadzić do tej temperatury przez wstawienie do zimnej lub do ciepłej wody. Po otrzymaniu odpowiedniej temperatury odmierza się 200 cm.³ wina i wlewa do retorty; retortę łączy się następnie szczelnie rurą z chłodnicą, przez który powinna przepływać stale zimna woda. Następnie podgrzewa się retortę, a pod chłodnicę podstawia się flaszeczkę 100 cm.³ do zbierania destylatu. Podgrzewać należy ostrożnie, aby wino przez silne wrzenie nie przeszło do destylatu. Po zebraniu destylatu zupełnie bezbarwnego w dostatecznej ilości (powinien sięgać prawie do znaku na szyjce flaszeczki) przerywa się dalszą destylację. Temperatura otrzymanego destylatu nie bywa niższa od 4° R = 5° C i nie powinna być wyższa ponad 20 R° = 25 C° (wyższa temperatura destylatu wskazuje na złe działanie chłodnicy i otrzymany wynik zawartości alkoholu jest mniejszy od rzeczywistego z powodu ulotnienia się części spirytusu). Flaszeczkę z destylatem wstawia się na 5 minut do wody o temperaturze mniej więcej 15° C; następnie dopełnia się ją wodą destylowaną do kreski na szyjce i przelewa destylat do cylindra w celu zmierzenia alkoholometrem. Rzeczywista ilość alkoholu, wynaleziona zapomocą tablicy redukcyjnej, dzieli się przez 2 i w ten sposób oznacza zawartość alkoholu w badanem winie.

Tablice redukcyjne dla określania prawdziwej mocy spirytusu:

Stopień ciepłoty według Reaumura	WSKAZANIA ALKOHOLOMETRU														
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	Prawdziwa moc spirytusu:														
20	—	—	0,8	1,8	2,7	3,7	4,6	5,6	6,5	7,4	8,3	9,2	10,1	11,0	11,9
19	—	—	1,0	2,0	2,9	3,9	4,8	5,8	6,7	7,6	8,6	9,5	10,4	11,3	12,3
18	—	0,2	1,2	2,2	3,1	4,1	5,0	6,0	6,9	7,9	8,8	9,8	10,7	11,6	12,6
17	—	0,4	1,4	2,3	3,3	4,3	5,2	6,2	7,1	8,1	9,1	10,0	10,9	11,9	12,8
16	—	0,5	1,5	2,5	3,5	4,5	5,4	6,4	7,3	8,3	9,3	10,2	11,2	12,1	13,1
15	—	0,7	1,7	2,7	3,6	4,6	5,6	6,6	7,5	8,5	9,5	10,5	11,4	12,4	13,3
14	—	0,8	1,8	2,8	3,8	4,8	5,8	6,8	7,7	8,7	9,7	10,7	11,7	12,6	13,6
13	—	0,9	1,9	2,9	3,9	4,9	5,9	6,9	7,9	8,9	9,9	10,9	11,9	12,9	13,9
12	0,1	1,1	2,1	3,1	4,1	5,1	6,1	7,1	8,1	9,1	10,1	11,1	12,1	13,1	14,1
11	0,1	1,2	2,2	3,2	4,2	5,2	6,2	7,2	8,2	9,2	10,2	11,3	12,3	13,3	14,4
10	0,2	1,2	2,2	3,3	4,3	5,3	6,3	7,3	8,4	9,4	10,4	11,5	12,5	13,6	14,6
9	0,3	1,3	2,3	3,3	4,3	5,4	6,4	7,4	8,5	9,5	10,5	11,6	12,7	13,8	14,9
8	0,4	1,4	2,4	3,4	4,4	5,5	6,5	7,5	8,6	9,6	10,7	11,8	12,9	14,0	15,1
7	0,4	1,4	2,4	3,4	4,5	5,5	6,6	7,6	8,7	9,7	10,8	11,9	13,0	14,1	15,3
6	0,4	1,5	2,5	3,5	4,5	5,6	6,6	7,7	8,8	9,8	10,9	12,0	13,2	14,3	15,5
5	0,4	1,5	2,5	3,5	4,5	5,6	6,6	7,7	8,8	9,9	11,0	12,1	13,3	14,5	15,7
4	0.4	1,5	2,5	3,5	4,5	5,6	6,6	7,7	8,8	9,9	11,0	12,2	13,4	14,6	15,9

Stopień ciepłoty według Reaumura	WSKAZANIA ALKOHOLOMETRU														
	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
	Prawdziwa moc spirytusu:														
20	12,8	13,7	14,6	15,5	16,3	17,2	18,1	19,0	19,8	20,7	21,6	22,6	23,5	24,4	25,3
19	13,2	14,1	14,9	15,8	16,7	17,6	18,5	19,3	20,2	21,2	22,1	23,0	23,9	24,9	25,8
18	13,5	14,4	15,2	16,1	17,0	17,9	18,8	19,7	20,7	21,6	22,5	23,5	24,4	25,4	26,3
17	13,8	14,7	15,6	16,5	17,4	18,3	19,2	20,1	21,1	22,1	23,0	24,0	24,9	25,9	26,9
16	14,1	15,0	15,9	16,8	17,8	18,7	19,6	20,6	21,6	22,5	23,5	24,5	25,4	26,4	27,3
15	14,3	15,3	16,2	17,2	18,1	19,1	20,0	21,0	22,0	23,0	24,0	24,9	25,9	26,9	27,8
14	14,6	15,6	16,5	17,5	18,5	19,4	20,4	21,4	22,4	23,4	24,4	25,4	26,3	27,3	28,3
13	14,9	15,9	16,8	17,8	18,8	19,8	20,8	21,8	22,8	23,8	24,8	25,8	26,8	27,7	28,7
12	15,1	16,2	17,2	18,1	19,2	20,2	21,2	22,2	23,2	24,2	25,2	26,2	27,2	28,2	29,2
11	15,4	16,4	17,4	18,5	19,5	20,5	21,5	22,6	23,6	24,6	25,6	26,6	27,7	28,7	29,8
10	15,7	16,7	17,8	18,8	19,8	20,9	21,9	23,0	24,0	25,0	26,1	27,1	28,2	29,3	30,3
9	15,9	17,0	18,1	19,1	20,2	21,3	22,0	23,4	24,5	25,5	26,6	27,7	28,7	29,8	30,8
8	16,2	17,3	18,4	19,5	20,5	21,6	22,8	23,9	25,0	26,1	27,1	28,2	29,3	30,3	31,3
7	16,4	17,5	18,6	19,8	20,9	22,0	23,2	24,3	25,4	26,5	27,6	28,7	29,8	30,8	31,8
6	16,6	17,8	18,9	20,1	21,2	22,3	23,5	24,7	25,8	26,9	28,1	29,2	30,3	31,3	32,3
5	16,9	18,0	19,2	20,4	21,5	22,7	23,9	25,1	26,2	27,4	28,5	29,7	30,7	31,8	32,8
4	17,1	18,3	19,5	20,7	21,9	23,0	24,3	25,5	26,7	27,8	29,0	30,1	31,2	32,2	33,3

Tablice redukcyjne dla określania prawdziwej mocy spirytusu:

Stopień ciepłoty według Reaumura	WSKAZANIA ALKOHOLOMETRU														
	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
	Prawdziwa moc spirytusu														
20	26,3	27,2	28,2	29,2	30,2	31,2	32,2	33,2	34,2	35,2	36,2	37,2	38,3	39,3	40,3
19	26,8	27,7	28,7	29,7	30,7	31.7	32,7	33,7	34,7	35,7	36,7	37,7	38,7	39,8	40,8
18	27,3	28.3	29,2	30,2	31,2	32,2	33,2	34,2	35,2	36.2	37,2	38,2	39,3	40,3	41,3
17	27,8	28,8	29,7	30,7	31,7	32,7	33,7	34,7	35,7	36,7	37,7	38,7	39,7	40,8	41,8
16	28,3	29,3	30,2	31,2	32,2	33,2	34,2	35,1	36,2	37,2	38,2	39,2	40,2	41,3	42,3
15	28,8	29,7	30,7	31,7	32,7	33,7	34,6	35,6	36,7	37,7	38,7	39,7	40,7	41,7	42,7
14	29,3	30,2	31,2	32,2	33,2	34,2	35,2	36,2	37,2	38,2	39,2	40,2	41,2	42,2	43,2
13	29,7	30,7	31,7	32,7	33,7	34,7	35,7	36,7	37,7	38,7	39,7	40,7	41,7	42,7	43,7
12	30,2	31,2	32,2	33,2	34,2	35,2	36,2	37,2	38,2	39,2	40,2	41,2	42,2	43,2	44,2
11	30,8	31,8	32,8	33,8	34,8	35,8	36,7	37,7	38,7	39,7	40,7	41,7	42,7	43,7	44,7
10	31,3	32,3	33,3	34,3	35,3	36,3	37,2	38,2	39,2	40,1	41,1	42,2	43,2	44,2	45,2
9	31,8	32,8	33,8	34,8	35,8	36,8	37,7	38,7	39,7	40,7	41,7	42,7	43,7	44,7	45,6
8	32,3	33,3	34,3	35,3	36,3	37,3	38,2	39,2	40,2	41,2	42,2	43,1	44,1	45,1	46,1
7	32,8	33,8	34,8	35,8	36,8	37,7	38,7	39,7	40,7	41,7	42,6	43,6	44,6	45,6	46,2
6	33,3	34,3	35,3	36,3	37,2	38,2	39,2	40,2	41,2	42,1	43,1	44,1	45,1	46,1	47,1
5	33,8	34,8	35,8	36,8	37,8	38,8	39,8	40,7	41,7	42,7	43,6	44,6	45,6	46,6	47,5
4	34,3	35,4	36,4	37,4	38,3	39,3	40,3	41,3	42,2	43,2	44,1	45,1	46,1	47,0	48,0

Stopień ciepłoty według Reaumura	WSKAZANIA ALKOHOLOMETRU														
	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59
	Prawdziwa moc spirytusu														
20	41,3	42,3	43,4	44,4	45,4	46,5	47,5	48,5	49,6	50,6	51,6	52,7	53,7	54,7	55,7
19	41,8	42,8	43,8	44,9	45,9	46,9	48,0	49,0	50,1	51,1	52,1	53,1	54,1	55,1	56,1
18	42,3	43,3	44,3	45,4	46,4	47,4	48,5	49,5	50,5	51,5	52,6	53,6	54,6	55,6	56,6
17	42,8	43,8	44,8	45,9	46,9	47,9	48,9	49,9	51,0	52,0	53,0	54,0	55,0	56,0	57,0
16	43,3	44,3	45,3	46,3	47,3	48,4	49,4	50,4	51,4	52,4	53,5	54,5	55,5	56,5	57,5
15	43,7	44,7	45,8	46,8	47,8	48,8	49,8	50,9	51,9	52,9	53,9	54,9	55,9	56,9	57,9
14	44,2	45,2	46,2	47,3	48,3	49,3	50,3	51,3	52,3	53,3	54,4	55,4	56,4	57,4	58,4
13	44,7	45,7	46,7	47,7	48,7	49,7	50,8	51,8	52,8	53,8	54,8	55,8	56,8	57,8	58,8
12	45,2	46,2	47,2	48,2	49,2	50,2	51,2	52,2	53,2	54,2	55,2	56,2	57,2	58,2	59,2
11	45,7	46,7	47,7	48,7	49,7	50,6	51,6	52,6	53,6	54,6	55,6	56,6	57,6	58,6	59,6
10	46,2	47,2	48,1	49,1	50,1	51,1	52,1	53,1	54,1	55,1	56,1	57,1	58,1	59,1	60,1
9	46,6	47,6	48,6	49,6	50,6	51,6	52,6	53,6	54,6	55,5	56,5	57,5	58,5	59,5	60,5
8	47,1	48,1	49,1	50,1	51,1	52,1	53,0	54,0	55,0	56,0	57,0	57,9	58.9	59,9	60,9
7	47,6	48,6	49,6	50,5	51,5	52,5	53,5	54,5	55,4	56,4	57,4	58,4	59,4	60,3	61,3
6	48,0	49,0	50,0	51,0	52,0	52,9	53,9	54,9	55,9	56,9	57,8	58,8	59,8	60,8	61,8
5	48,5	49,5	50,5	51,4	52,4	53,4	54,4	55,3	56,3	57,3	58,3	59,2	60,2	61,2	62,2
4	49,0	50,0	50,9	51,9	52,9	53,8	54,8	55,8	56,7	57,7	58,7	59,6	60,6	61,6	62,6

Tablice redukcyjne dla określania prawdziwej mocy spirytusu.

Stopień ciepłoty według Reaumura	WSKAZANIA ALKOHOLOMETRU														
	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74
	Prawdziwa moc spirytusu														
20	56,7	57,7	58,7	59,7	60,8	61,8	62,9	63,9	64,9	66,0	67,0	68,0	69,0	70,0	71,0
19	57,1	58,1	59,1	60,2	61,2	62,2	63,3	64,3	65,4	66,4	67,4	68,4	69,4	70,4	71,4
18	57,6	58,6	59,6	60,6	61,6	62,7	63,7	64.7	65,8	66,8	67,8	68,8	69,8	70,8	71,8
17	58,0	59,0	60,1	61,1	62,1	63,1	64,1	65,2	66,2	67,2	68,2	69,2	70,3	71,3	72,3
16	58,5	59,5	60,5	61,5	62,5	63,5	64,6	65,6	66,6	67,6	68,6	69,7	70,7	71,7	72,7
15	58,9	59,9	61,0	62,0	63,0	64,0	65,0	66,0	67,0	68,0	69,0	70,1	71,1	72,1	73,1
14	59,4	60,4	61,4	62,4	63,4	64,4	65,4	66,4	67,4	68,4	69,4	70,4	71,4	72,4	73,4
13	59,8	60,8	61,8	62,8	63,8	64,8	65,8	66,8	67,8	68,8	69,8	70,8	71,8	72,8	73,8
12	60,2	61,2	62,2	63,2	64,2	65,0	66,2	67,2	68,2	69,2	70,2	71,2	72,2	73,2	74,2
11	60,6	61,6	62,6	63,6	64,6	65,6	66,6	67,6	68,6	69,6	70,6	71,6	72,6	73,5	74,5
10	61,1	62,1	63,1	64,1	65,1	66,1	67,0	68,0	69,0	70,0	71,0	72,0	72,9	73,9	74,9
9	61,5	62,5	63,5	64,5	65,5	66,5	67,4	68,4	69,4	70,4	71,4	72,3	73,3	74,3	75,3
8	61,9	62,9	63,9	64,9	65,9	66,9	67,8	68,8	69,8	70,8	71,8	72,7	73,7	74,7	75,7
7	62,3	63,3	64,3	65,3	66,3	67.3	68,2	69,2	70,2	71,2	72,2	73,1	74,1	75,1	76,1
6	62,8	63,7	64,7	65,7	66,7	67,7	68,6	69,6	70,6	71,6	72,6	73,5	74,5	75,5	76,5
5	63,2	64,2	65,1	66,1	67,1	68,1	69,0	70.0	71,0	72,0	73,0	73,9	74,9	75,9	76,9
4	63,6	64,6	65,6	66,5	67,5	68,5	69.4	70,4	71,4	72,4	73,4	74,3	75,3	76,3	77,3

Stopień ciepłoty według Reaumura	WSKAZANIA ALKOHOLOMETRU														
	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89
	Prawdziwa moc spirytusu														
20	72,1	73,1	74,1	75,1	76,1	77,2	78,2	79,2	80,3	81,3	82,3	83,4	84,4	85,4	86,5
19	72,4	73,4	74,4	75,5	76,5	77,5	78,6	79,6	80,6	81,7	82,7	83,7	84,7	85,8	86,8
18	72,8	73,8	74,8	75,9	76,9	77,9	78,9	79,9	81,0	82,0	83,0	84,1	85,1	86,1	87,2
17	73,3	74,3	75,3	76,3	77,3	78,3	79,3	80,3	81,3	82,4	83,4	84,4	85,5	86,5	87,5
16	73,7	74,7	75,7	76,7	77,7	78,7	79,7	80,7	81,7	82,7	83,8	84,8	85,8	86,8	87,9
15	74,1	75,1	76,1	77,1	78,1	79,1	80,1	81,1	82,1	83,1	84,2	85,2	86,2	87,2	88,2
14	74,4	75,4	76,4	77,4	78,4	79,4	80,4	81,5	82,5	83,5	84,5	85,5	86,5	87,5	88,5
13	74,8	75,9	76,8	77,8	78,8	79,8	80,8	81,8	82,8	83,8	84,8	85,8	86,8	87,8	88,8
12	75,2	76,2	77,2	78,2	79,2	80,2	81,2	82,2	83,1	84,1	85.1	86,1	87,1	88,1	89.1
11	75,5	76,5	77,5	78,5	79,5	80,5	81,5	82,5	83,5	84,5	85,5	86,5	87,5	88,5	89,5
10	75,9	76,9	77,9	78,9	79,9	80,9	81,8	82,8	83,8	84,8	85,8	86,8	87,8	88,8	89,8
9	76,3	77,3	78,3	79,2	80,2	81,2	82,2	83,2	84,2	85,1	86,1	87,1	88,1	89,1	90,1
8	76,7	77,6	78,6	79,6	80,6	81,6	82,5	83,5	84,5	85,5	86,5	87,5	88.4	89,4	90,4
7	77,1	78,0	79,0	80,0	81,0	82,0	82,9	83,9	84,9	85,9	86,8	87,8	88,8	89,7	90,7
6	77,5	78,4	79,4	80,4	81,4	82,4	83,3	84,3	85,3	86,2	87,2	88,1	89,1	90.0	91,0
5	77,9	78,8	79.8	80.8	81.8	82,7	83,7	84,7	85,6	86.6	87,5	88,5	89,4	90,4	91,3
4	78,3	79,2	80,2	81,2	82,1	83,1	84,1	85,0	86,0	86,9	87,9	88,8	89,8	90,7	91,6

Poz. 35.

Serki zielone-(ziołowe) wedle poz. 35 p. 1 tar. celnej.

Poz. 37.

1) Odmiany śledzi: bryslingi, brejtlingi, kiplingi i t. p. przyrządzone jak śledzie, podlegają cłu, według poz. 37 p. 4 tar. celnej.

2) Śledzie podwędzone bez głów, z gatunku śledzi „Clupea harengus", nawet specjalnie rozparzone lub gotowane, lecz nie poddawane innym procesom przyrządzania, celem ich zakonserwowania, nie zawierające również żadnych przypraw obcych olejów, sosów, lub korzeni, w hermetycznem opakowaniu — t. zw. „Kippered Herings" — wedle poz. 37 p. 4 lit. d. —

Poz. 39.

Melasa odpadkowa, jak również melasa czysta, o współczynniku czystości powyżej 64 (rozporządzenie Ministra Skarbu i b. Dz. Pruskiej, z dnia 12 października 1921 roku — Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 623, 1921 r.) opłaca podatek spożywczy od cukru.

Poz. 41.

Fosforan wapnia nieoczyszczony, używany jako domieszka do paszy dla zwierząt, stanowiący sproszkowane kości palone według poz. 41 p. 4 tar. celnej.

Poz. 44.

1) Towar pod nazwą kości sepii (os sepiae) podlega cłu według p. 1 tej pozycji.

2) Kiszki baranie surowe, jako materjał do wyrobu strun, podlegają cłu według p. 1 tej pozycji.

Poz. 55.

1) Przy rewizji skór, wymienionych w pp. 1, 2 i 3 należy przedewszystkiem określić sposób garbowania.

Takich sposobów technika podaje 3: garbowanie roślinne, mineralne i kombinowane.

Skóry wyprawy roślinnej garbowane są garbnikami roślinnemi, np. korą dębową, świerkową, mangrową i t. p., lub rozczynami ekstraktów z tych roślin. Przekrój roślin takich jest koloru czerwono-bronzowego. Kawałek takiej skóry umieszczony na ½ godziny w ciepłej wodzie zabarwia wodę na kolor słabo-bronzowy.

Skóry wyprawy mineralnej, garbowane są solami mineralnemi, np. — chromowemi. Przekrój ich ma kolor niebieskawy, woda—w warunkach jak wyżej—nie zabarwia się.

Skóry garbowania ałunowego mają przekrój słabo-żółty, woda po zagotowaniu ze skórą nie zabarwia się, daje reakcje na siarczany.

Skóry poddane pierwotnie garbowaniu roślinnemu, następnie mineralnemu i naodwrót, są garbowania kombinowanego.

P. p. 1 i 2 przewidują skóry podeszwowe. Skóry takie wyrabiane są ze skór surowych największego bydła, grubość ich wynosi 2½ mm. i więcej. Krupony i słupce podeszwowe lub pasowe, mające zwykłą formę prostokątną, otrzymują się przez wykrój grzbietu t. j. najgrubszego miejsca wymienionej skóry; wykroje takie stanowią od 50 do 80% całej skóry. Pozostałe po wycięciu kruponu lub słupca boki i karki podlegają cłu według p. 1.

Przewidziana p. 3 a, skóra juchtowa jest to bydlęca skóra wyprawy roślinnej, tłuszczona.

Są juchty rozmaitych gatunków—licowe, t. j. wyprawione od strony lica, koloru czarnego, lub jasnego-naturalnego, również kolorowe i z wyciskanemi deseniami, używane one są do wyrobów galanteryjnych.

Juchty-faledry wyprawione są od strony mizdry.

Waszety—są to juchty ze skóry końskiej.

Skóra juchtowa, używana przeważnie do wyrobu obuwia jest to wierzchnia część rozciętej przez grubość bardzo grubej skóry bydlęcej zapomocą tak zw. szpaltmaszyny (dwojarki).

Dolna część tej skóry, t. zw. szpalt, po nadaniu mu sztucznego lica, względnie po pokryciu go z jednej strony farbą, ewentualnie po wyciśnięciu wzorów lub deseni używa się do wyrobu różnych galanteryjnych drobnych przedmiotów, jak np. damskich torebek, portfeli, portmonetek, ramek i t. p. oraz do pokrycia mebli, siedzeń powozowych, samochodowych i t. p.

Skóry Box-Calf i Kid-Kalf, są to skóry cielęce, garbunku mineralnego, zawierające w 1 kg. wagi od 15 do 16 stóp ang. kwadr.

Rind-Box, są to skóry jałówek, garbunku mineralnego, zawierające w 1-kg. od 10 do 12 stóp angielskich kwadr. Wymienione skóry używają się przeważnie do wyrobu butów z cholewami lepszego gatunku.

Skóry chevreaux, zwane także gemzami, są to skóry koźle, mają przekrój jasno-niebieski. Na powierzchni przy użyciu lupy widać pory duże—grubego włosia i drobne — puchu. Pory ułożone są liniami falistemi w ten sposób, że duże idą prawie równoległe do małych.

Imitacja chevreaux (gemz)—jest to skóra barania o b. słabym liczku, przekrój ma jasno-niebieski, pory włosia i puchu są prawie jednakowe, przyczem ułożone są nieprawidłowo, w postaci grup porozrzucanych bez symetrji.

Zamsze wyrabia się z najrozmaitszych skór, przeważnie zwierząt mniejszych, po zdjęciu lica; w dotyku i z wyglądu przypominają aksamity, są zupełnie miękkie i elestyczne.

Skóry świńskie pod mikroskopem mają na powierzchni pory szczeciny rozmieszczone trójkątami po trzy pory obok siebie.

Skóry na rękawiczki wyrabiane są ze skór najrozmaitszych małych zwierząt, garbunku przeważnie mineralnego, lub kombinowanego. Są to skórki małe, miękkie, rozciągliwe elastyczne, białe lub kolorowe, glansowane, gładkie lub zamszowe.

Blanki rymarskie są to skóry z dużych zwierząt, garbunku roślinnego, grube, koloru naturalnego, lub czarnego, tłuszczone, używają się przeważnie do pasów napędnych, oraz uprzeży.

Skóry paskowe wyrabiane są ze skór lżejszych szpaltowanych, t. j. przepuszczanych przez odpowiednią maszynę celem otrzymania skóry jednakowej grubości.

Pergamin jest to skóra niegarbowania, a wygotowana w wodzie. Dla wyrobu pergaminu używa się skór cielęcych (na bębny), oślich (na pergamin przezroczysty), młodych cieląt, kóz i martwo urodzonych baranów (na pergamin do pisania) i skór świńskich (na oprawy książek).

Skóry tak zwane transparentowe, są to skóry niegarbowane, jednak pozbawione włosia zapomocą wapnienia i następnie wysuszone. Sprawdzają się przeważnie z krojów podzwrotnikowych.

Skóry piklowane są to skóry, które przeszły już kilka przedwstępnych procesów przed garbowaniem, jak np. wapniowanie, odwapniowanie, usunięcia włosia i piklowanie (działanie rozczynem soli kuchennej i kwasu siarkowego z dodatkiem niekiedy soli garbujących).

Skóry łosiowe są to duże skóry garbowania kombinowanego, przerobione na zamsze.

2) Skóry szpaltowane wszelkie z wyciśniętemi wzorami chociażby w postaci groszku według poz. 55 p. 5 tar. celnej.

Poz. 57.

1) Postronki z żył zwierzęcych narówni z wyrobami rymarskiemi według poz. 57 p. 5 lit. I tar. celnej.

5) Gwoździe tapicerskie z główkami obciągniętemi skórą według poz. 57 p. 5 lit. I tar. celnej.

3) Gotowe wierzchy i cholewki sporządzone całkowicie, lub częściowo z materji jedwabnych, szychowych lub brokatu podlegają cłu narówni z gotowem obuwiem z tychże materjałów według poz. 57 p. 3 tar. celnej, ze względu iż stanowią zasadniczą część tego obuwia. Wykroje z powyższych materjałów opłacają cło według ich jakości.

Wymienione gotowe wierzchy i cholewki jako nie objęte konwencją handlowa, ze zniżek konwencyjnych nie korzystają.

Poz. 61.

1) Figurki szachowe, stanowiące częściowo wyroby drewniane rzeźbione, częściowo wyroby tokarskie, niepodklejone skórą lub tkaniną, bez inkrustacji i ozdób, podlegają opłacie cła, łącznie z odnośnem pudełkiem, lecz nie więcej jednego kompletu w pudełku, według poz. 61 p. 4, jako wyroby drewniane rzeźbione.

Te same figurki podklejone tkanina lub skórą — według poz. 61 p. 4 i uwaga 2 do p. 5 tejże pozycji (+40%). Figurki szachowe drewniane z ozdobami lub inkrustacją, podlegają opłacie cła, zależnie od ozdób lub dodatków według p. p. 1 lub 3 poz. 215.

Przy zastosowaniu punktu pierwszego poz. 215 wymienione figurki opłacają cło według wagi czystej, pudełka zaś podlegają opłacie oddzielnie, w zależności od materjału i jakości wyrobu.

2) Saneczki sportowe drewniane, według poz. 61 p. i litery odpowiednich.

Poz. 62.

1) Wióry drzewne o jednakowej grubości i szerokości, używane do oplatania butelek, podlegają opłacie cła narówni z wszelkiemi materjałami roślinnemi, obrobionemi do wyplatania według poz. 62 p. 3 tar. celne.j

2) Kasztaty zwyczajne niejadalne według poz. 62 p. 10 tar. celnej.

3) Proszek perski lub dalmacki według poz. 62 p. 14 lit. a tar. celnej.

4) Trawa zielona sztywna, zwana w handlu trawą morską „Waldhaar" przywożona zwykle w postaci skręconych lin i używana do wyrobu materaców według poz. 62 p. 2 lit. c. tar. celnej.

Poz. 65.

Czerepy szamotowe (kawałki rozbitych mufli i naczyń szamotowych), używane po rozdrobnieniu lub zmieleniu, jako materjał do wyrobu cementu szamotowego, według poz. 65 p. I, narówni z glinami budowlanemi oddzielnie niewymienionemi.

Poz. 66.

Braunsztyn mielony, jako kamień używany w przemyśle mielony według poz. 66 p. 2 lit. c tar. celnej.

Poz. 67.

Do kamieni sztucznych do ozdoby — imitacji drogich kamieni, zaliczają się wyroby ze szkła, o odpowiedniej formie szlifowane lub polerowane.

Poz. 74.

Do wyrobów i naczyń kuchennych z gliny ogniotrwałej zaliczają się wyroby i naczynia temperatura topnienia których przewyższa 1350° C.

Poz. 76.

Do wyrobów majolikowych zaliczają się wyroby ze zwyczajnej gliny plastycznej, powierzchnia których ozdobiona jest ręcznem malowidłem.

Poz. 77.

Wyroby imitujące drogie kamienie ze szkła białego, nieszlifowane, według poz. 77 p. 2 lit. a,— ze szkła zabarwionego, nieszlifowane, według poz. 77 p. 5 i ze szkła wszelkiego gatunku, nieszlifowane, lecz ze spodem z metalu nieszlachetnego, chociażby pośrebrzanego , względnie — z zaprawy lustrzanej, według poz. 77 p. 6 lit. a tar. celnej.

2) Wyroby ze szkła białego, lane, lub prasowane w formie soczewek do elektrycznych latarek kieszonkowych nieszlifowane i niepolerowane oraz bez dodatków z innych materjałów, według poz. 77 p. 2 lit. a. tar. celnej.

3) Masa szklana w kawałkach jako materjał do fabrykacji szkła — narówni z odłamkami szkła.

4) Sposób rozróżniania szkła wodnego od łomu szklanego: szkło wodne sproszkowane przy gotowaniu w wodzie rozpuszcza się; rozczyn ma zapach nieprzyjemny, sodowy, smak żrący, reakcję alkaliczną: łom szklany w wodzie nie rozpuszcza się, reakcja rozczynu obojętna.

Poz. 88.

1) Rurki gumowe cienkie do aparatów laboratoryjnych medycznych, fizycznych i t. p. podlegają opłacie cła, według poz. 88 p. 1 lit. d jako wyroby z gumelastyki miękkiej, oddzielnie niewymienione.

2) Piłki z gumy „Mousse" (pełne, bez powietrza) oraz piłki dęte obciągnęte tkaninami, siatka-

mi lub innemi materjałami, podlegają cłu według poz. osiemdziesiątej ósmej p. pierwszego lit. d, jako piłki sportowe.

3) Ceráta gumowa, jako wyroby z gumy miękkiej, osobno nie wymienione według poz. 88 p. 1 lit. d tar. celnej.

Poz. 93.

Sposób rozróżniania kwasu borowego nieoczyszczonego od oczyszczonego: kwas borowy nieoczyszczony (p 2) tworzy amorfno-szarą albo brudno-białą masę; smak ma gorzkawy, w dotyku tłustawy; rozpuszcza się w wodzie gorącej oraz w alkoholu etylowym, zabarwiając płomień rozczynu alkoholowego na zielono.

Oczyszczony kwas borowy (p. 4) ma czystobiałą barwę. W celu uzyskania niższej stawki celnej bywa często sztucznie zanieczyszczony (sadzą). Zanieczyszczenie można łatwo rozpoznać; w tym celu próbkę towaru rozpuszcza się w wodzie przesącza i odparowywa: czysty kwas borowy krystalizuje się, zanieczyszczenie pozostaje na sączku.

Poz. 100 i 101.

Według wiadomości otrzymanych przez Departament Ceł, niektóre urzędy celne przepuszczają ałun chromowy (poz. 100 p. 3), jako ałun potasowy (poz. 101 p. 1). Departament Ceł zwraca uwagę urzędom, że ałun chromowy we wszelkiej postaci winien być clony w/g poz. 100 p. 3. Dla ułatwienia rewizji zaznacza się, że ałuny posiadają następujące wspólne cechy: smak ściągający, słodkawy, są trudno rozpuszczalne w zimnej wodzie, ogrzane topią się i wzdymają, tworząc masę gąbczastą, krystalizują się w postaci sześcianów i ośmiościanów; różnią się zaś zasadniczo kolorem: ałun chromowy jest koloru ciemno-fioletowego, ałun potasowy—koloru białego.

W razach wątpliwych winien urząd przedstawi sprawę na rozstrzygnięcie do Departamentu Ceł.

Poz. 108.

1) Dla rozróżnienia kwasu octowego od octu należy do 6 gr. badanego płynu dodać parę kropel fenolftaleiny, a następnie 8,5 cm. normalnego rozczynu sodu gryżącego (40 gr. NaOH na 1 litr wody destylowanej). Jeżeli płyn zabarwi się na kolor czerwony — to dowodzi, że badany kwas zawiera mniej, niż 8,5% kwasu octowego (poz. 31), o ile płyn nie zabarwia się — badany produkt należy oclić według poz. 108.

2) Rozróżnienie taniny twardej od kalafonji: tanina przy ogrzewaniu nie wydziela żywicznego zapachu, rozpuszcza się w wodzie, smak ma silnie ściągający; przy dodaniu koperwasu żelaznego zabarwia się na kolor ciemno-oliwkowy, nawet czarny Kalafonja w wodzie nie rozpuszcza się, w spirytusie rozpuszcza się łatwo, przy spalaniu daje niewielką ilość popiołu.

Poz. 112.

1) Przetwory chemiczne i farmaceutyczne oznaczone w taryfie bez wskazania ich gatunkowej czystości (surowy, oczyszczony, czysty), podlegają cłu według pozycyj, w których są wyszczególnione; te które są określone w taryfie jako surowe lub nieoczyszczone, o ile będą przywiezione w stanie oczyszczonym lub czystym, podlegają cłu według poz. 112.

2) Dla odróżnienia kryolitu naturalnego sproszkowanego (poz. 66 p. 2 lit. c) od podwójnych soli fluorku sodu i glinu, krzemofluorku sodu i t. p. chemicznych związków, należy towar poddać badaniu: kryolit pod mikroskopem, jako mineral mielony, przedstawia się pod postacia kawałków o ostrych kantach różnej wielkości i postaci; chemiczne związki strącone składają się z jednakowych ziarn; kryolit przy gotowaniu z wodą daje reakcję kwaśną lub alkaliczną.

3) Sposób badania mydła ołowianego (poz. 112 p. 2); mydło ołowiane (żywiczne) z wyglądu i zapachu przypomina kalafonię, jest tylko nieco ciemniejsze, nie rozpuszcza się w alkoholu, przy spalaniu daje dużo popiołu zawierającego tlenek ołowiu. Obecność ołowiu można określić przez gotowanie w rozczynie gryzącego sodu lub potasu; po zneutralizowaniu rozczynu zakwasza się go kwasem solnym, rozcieńcza wodą i po dodaniu jodku potasu, w razie obecności ołowiu, otrzymuje się żółty osad jodku ołowiu, który rozpuszcza się w gotującej wodzie, a po ostudzeniu wydziela się w postaci złocistych łusek.

4) Przetwory chemiczne dla celów technicznych, chociażby i podozowane, jak np. tabletki salmiakowe dla elementów, sole utrwalające (Fiexiersalze) dla fotografji, pastylki formalinowe (Trioxymethylen) dle dezynfekcji i t. p., podlegają cłu według odpowiednich pozycyi taryfy celnej, zależnie od materjału (poz. 98. 112 i t. p.).

5) Wobec wypadków clenia przez niektóre urzędy celne tlenku miedzi CuO według poz. 137 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wymieniony produkt,—czarny, nierozpuszczający się w wodzie, drobny, suchy proszek, podlega cłu według poz. sto dwunastej p. dwudziestego piątego lit. b, jako przetwór chemiczny nieorganiczny, osobno niewymieniony.

6) Przewidzana tabelą tarową tara, winna być stosowaną tylko w tych wypadkach, gdy objęty tą pozycją towar, oprócz zezwnętrznego opakowania, przewidzianego powyższa tabelą, posiada również bezpośrednie opakowanie, łącznie z wagą którego, na zasadzie uwagi 2, do ostatniego p. poz. 112, winieni on opłacać cło. Wyjaśnienie dotyczące opakowania bezpośredniego — patrz wyjaśnienie do poz. 24.

Poz. 113.

1) Przetwory farmaceutyczne, wymienione w różnych pozycjach taryfy, przywiezione w stanie dozowanym i przeznaczone do użytku wewnętrznego, podlegają cłu według poz. 113 p. 1, względnie według stawki produktu, gdy ten podlega cłu wyższemu (poz. 112 p. 12 lit. b, d i p. 24).

2) Lekarstwa gotowe sa to mieszaniny przetworów chemicznych, mające lecznicze znaczenie i jako leki do użytku wewnętrznego, lub zewnętrznego stosowane. Nadchodzą przeważnie w opakowaniach specjalnych, drobnych, etykietowanych,

a także hurtowych, w masie (beczkach, blachach, flaszkach i t. p.).

Lekarstwa podozowane są to przetwory chemiczne lub rośliny lecznicze podzielone na dozy, przeznaczone do jednorazowego wewnętrznego użytku (bromek sodu, rabardar w proszku i t. p., w pastylkach, granulkach, opłatkach lub innem drobnem do jednorazowego użytku opakowaniu).

Przy odprawach lekarstw gotowych należy ściśle stosować się do artykułów 8 i 14 rozporządzenia b. Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dn. 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 640).

3) Wobec wiadomości, że niektóre urzędy celne wydają adresatom specyfiki (środki od reumatyzmu Pasternaka w Berlinie), nie odpowiadające warunkom, wskazanym w § rozporządzenia b. Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Ur. 87, poz. 640), poleca się ściśle przestrzegać wyżej przytoczone rozporządzenie i specyfików nie wymienionych, w wykazach lekarstw dozwolonych do przywozu, adresatom nie wydawać.

Poz. 117.

Wobec trudności, nasuwających się w urzędach celnych przy taryfikacji olejów roślinnych, podlegających odprawie według poz. 117 p. 7 lit. „a“, względnie „b“, zależnie od ilości wolnych kwasów tłuszczowych, Ministerstwo Skarbu Departament Ceł uznaje za możliwe w wypadkach kiedy odprawiany olej według zdania urzędu zawierać będzie wolnych kwasów tłuszczowych poniżej 3%, zaś do transportu oleju takiego dołączona będzie analiza z miejsca odprawy, poświadczona przez miejscowy Konsulat Polski, określająca zawartość wolnych kwasów tłuszczowych powyżej 3%, odprawiać olej taki według poz. 117 p. 7 lit. a i wydzielać próbki dla przesłania do Departamentu Ceł dla sprawdzenia.

Po uiszczeniu cła i złożeniu zobowiązania przez stronę na piśmie pokrycia różnicy w razie ujawnienia zawartości wolnych kwasów tłuszczowych poniżej 3%, towar taki może być wydany stronie bez przeszkód.

Po otrzymaniu z Departamentu Ceł orzeczenia taryfowego, dotyczącego powyższego towaru, urząd celny winien bezzwłocznie sprawdzić prawidłowość odprawy i w razie ujawnienia różnicy zarządzić wyrównanie jej przez stronę.

Poz. 119.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że preparaty „Sen Sen Pepdrmint Flavor“—Sen-Sen cachou a la Mente, Adams Chielets candy coated gum“ (Pepermint Flavor) a także różne gumy do żucia, wszystko jako środki do odświeżania jamy ustnej, podlegają cleniu według poz. 119 p. 1. jako kosmetyki osobno niewymienione bez alkoholu.

Poz. 124.

W celu odróżnienia ekstraktu kwebrachowego surowego od sulfitowanego należy w próbówce przyrządzić 1% roczyn badanego ekstraktu w gorącej wodzie. Po ostygnięciu roztwór ekstraktu sulfitowanego pozostaje przezroczystym, niesulfitowanego—mętnieje.

Poz. 125.

Pod nazwą „farby ziemne“ należy rozumieć gatunki farb wyłącznie mineralnych, powstałych jedynie drogą mechanicznej przeróbki ciał kopalnych.

Mechaniczna przeróbka polega zwykle na wysuszeniu minerału i przemiale jego, lub wyszlamowaniu, wysuszniu miazgi i sproszkowaniu. Ochra np. jest to glinka żółta, stanowiąca przeważnie różne tlenki żelaza, wysuszone i zmielone; mumja-(bezwodnik tlenku żelaza Fe_2O_3) farba czerwona: umbra glinka brunatna z zawartością większej ilości tlenków żelaza i t. d. Farby te, jako mineralne przy spalaniu nie zmieniają się, często nagrzane ciemnieją, lecz po ostygnięciu przybierają pierwotną barwę. Niektóre jasne gatunki ochry i po ostygnięciu zachowują przybraną ciemniejszą barwę. Umbra po prażeniu przybiera barwę czerwoną.

Farby ziemne nie rozpuszczają się ani w wodzie ani w spirytusie, również nie zabarwiają tych rozpuczalników. Zabarwienie farb ziemnych jest matowe, niewyraźne.

Poz. 134.

Farbę, znaną pod nazwą „bejcy orzechowej“ zewnętrznie podobną do farby ziemnej „Ziemi Kasselskiej“, otrzymuje się przez działanie sody na specjalne gatunki węgla brunatnego: ma wygląd mniejszych lub większych okruszyn o złomie błyszczącym, gładkim ciemno-bronzowego koloru, w wodzie, lepiej ciepłej, rozpuszcza się zabarwiając ją na kolor brunatny, używa się do zabarwiania wyrobów z drzewa (mebli) oraz w papiernictwie. Powyższa farba stanowiąca wyciąg z węgla brunatnego nie może być traktowana jako farba ziemna, podlega cłu według poz. 134 p. 2.

Poz. 135

1) Laki pigmentowe są to farby w postaci grudek, lub proszków odpowiednio intensywnie zabarwionych: w wodzie i spirytusie nie rozpuszczają się, zabarwiając je jednakże słabo na kolor wziętej farby. Z punktu widzenia chemicznego laki pigmentowe są to związki, przeważnie tlenku glinu, zabarwione strąconym pigmentem organicznym zapomocą mineralnych soli, jak chlorek baru, chlorek wapnia, saletrzan ołowiu i t. p.

Poz. 137.

1) Farby osobno nie wymienione — są to: a) różne farby mineralne oprócz osobno wymienionych (biel cynkowa, biel ołowiana i t. p.) otrzymane drogą sztuczną, chemiczną, jak naprzykład: chromowe, kobaltowe, cynkowe i t. p.,

b) farby ziemne suche uszlachetnione, t. j. z dodatkiem nieznacznej ilości do 5% pigmentu organicznego, celem nadania im barwy jaskrawszej, wyraźniejszej,

c) farby przyrządzone—gotowe drukarskie, malarskie, litograficzne, do powielania i t. p. otrzymywane drogą ścisłego zmieszania wyżej wymienionych farb z pokostem, klejem, olejem,

wodą i t. p., chociażby z dodatkiem pigmentu organicznego,

d) czernidło drukarskie jest to gotowa farba drukarska, stanowiąca mieszaninę pokostu drukarskiego z sadzami, niekiedy z dodatkiem nieznacznej ilości ultramaryny, względnie błękitu paryskiego lub berlińskiego, celem nadania barwy czysto czarnej.

Czernidło drukarskie z domieszką pigmentu organicznego podlega cłu według poz. 137 p. 3 lit. b II.

2) Szkło wodne z domieszką kleju poz. 137 p. 5.

3) Przewidziana tabelą tarową tara winna być stosowana tylko w tych wypadkach, gdy objęty p. 5 tej pozycji towar, oprócz zewnętrznego opakowania, przewidzianego powyższą tabelą, posiada również bezpośrednie opakowanie, łącznie z wagą którego winien być on clony.

Poz. 139.

Surówki, oprócz osobno wymienionych, podlegają cłu według p. 1, specjalne — według pp. 2 i 3.

1) Do surówek osobno nie wymienionych należą surówki z zawartością manganu, fosforu lub krzemu, do 5%.

2) Do surówek manganowych lub krzemowych należą surówki z zawartością 5% i powyżej manganu, względnie krzemu.

3) Surówka z zawartością manganu od 5 do 20%, t. zw. zwierciadlana, ma złom grubo-krystaliczny o połysku (w świeżym stanie) srebrno-białym z błyszczącemi zwierciadlanemi płaszczyznami. Surówka taka działa na igłę magnesową.

4) Surówka, zawierająca powyżej 20% manganu, ma złom drobno-ziarnisty bez uwydatnionych kryształów o równomiernej nieco szorstkiej powierzchni. Świeże złomy mają zabarwienie biało-szare o połysku matowym. Długie działanie powietrza wytwarza na powierzchni złomów warstwę tlenków o mieniącem się zabarwieniu podobnem do zabarwienia pirytów żelaznych. Surówka ta na igłę magnesową nie działa.

5) Surówka krzemowa jest podobna do surówki zwykłej, ma ziarnisty błyszczący złom ze zwykłemi, lub gwiazdzistemi blaszkami o połysku szkła. Przy większej zawartości krzemu gruboziarnisty złom jakby się zlewa, przybierając wygląd czarnej łuskowatej bryły. Ciężar gatunkowy surówki takiej jest znacznie mniejszy od ciężaru surówki zwykłej.

6) Surówka chromowa odznacza się wielką twardością i kruchością; bywa przywożona pod postacią niewielkich złomów lub zlepieńców ziarnistych; złom surówki jest wyraźnie ziarnisty, drobno promienisty lub włóknisty, jasno-białawy, upstrzony drobnemi wydatnemi blaszkami; pod działaniem powietrza powierzchnia złomu żółknie i występuje na niej warstwa tlenków, przez co staje się podobna do surówki manganowej.

Poz. 140.

1) Do stali, żelaza sztabowego i taśmowego zaliczają się takie nieobrobione gatunki stali i żelaza, przekrój których ma formę najprostrzych figur geometrycznych jako to: kwadratu, trójkąta, prostokąta, równoległoboku, ukośnika (rombu), trapezu, koła, części koła lub pierścienia, owalu i t. p., również z nieznacznemi występami lub wcięciami, jak to bywa w stali i żelazie żeberkowanem, karbowanem i resorowem.

Do tych gatunków stali i żelaza zaliczać należy również takie odmiany, które mają powierzchnię niegładką, pokrytą wzorami wykonanemi przez walcowanie, a także stal i żelazo kątowe.

2) Przy określaniu wymiarów przekrojów stali i żelaza należy przyjmować pod uwagę wymiar największego boku przekroju.

W stali i żelazie o przekroju owalnym ustala się wymiar podług największej osi owalu; w stali i żelazie o przekrojach pierścieniowych ustalić należy największą odległość pomiędzy punktami końcowemi. W stali i żelazie kątowem sprawdza się wymiary po stronie zewnętrznej; w gatunkach równoramiennych — jednego z dwóch równych ramion, w gatunkach nierównoramiennych — większego ramienia.

3) Sprawdzanie grubości blachy mikrometrem nie jest dostatecznem, gdyż wszelka blacha po brzegach wskutek walcowania jest cokolwiek cieńsza; najlepszy sposób sprawdzania oparty jest na wyważaniu arkuszy blachy, przyjmując za podstawę że 1 m. kw. blachy o grubości 1 milimetra waży 7,8 klg. a 1 cm. kw. 0,78 gr.

4) W myśl postanowień zawartych w uwadze 5 do pozycji 140 i w uwadze 2 do punktu 2 pozycji 151, dotyczących dodatków do cła za wymienione wyroby w zależności od wytrzymałości stali, z której wyroby te są wykonane, Departament Ceł poleca urzędom zwrócić baczną uwagę na prawidłową taryfikację towarów, podpadających pod pozycję 140 oraz punkt 2 poz. 151 taryfy celnej, gdyż obecnie wymiar cła za takie towary zależy od wytrzymałości stali, z której są wykonane.

Określenie wytrzymałości stali odbywać się będzie zapomocą specjalnego aparatu w sposób podany poniżej; ponieważ narazie nie wszystkie urzędy celne będą posiadały takie aparaty, Departament Ceł poleca tymczasowo urzędom, nie posiadającym aparatów, przestrzegać następujące zasady przy cleniu stali i odlewów stalowych.

W razie podejrzenia, że stal lub odlewy stalowe, przedstawione do clenia, należą do wyrobów, które opłacają cło z dodatkami, przewidzianemi w uwadze 5 do poz. 140 i w uwadze 2 do punktu 2 pozycji 151, urząd celny powinien odprawiać te wyroby z dodatkiem 55 złotych od 100 kg. przy obowiązkowem pobraniu prób i przedstawieniu takowych protokólarnie do Departamentu Ceł w celu określenia ich wytrzymałości. Ażeby jednak nie utrudniać zbytnio przywozu małej ilości żelaza i stali w ruchu pogranicznym, poleca się urzędom, ażeby niektóre zwykłe i znane gatunki żelaza i stali były odprawiane bez dodatków za gatunek stali; do gatunków takich należy zaliczyć: żelazo na szyny do kół, żelazo kątowe, szyny stalowe kolejowe, kolejkowe i tramwajowe, kształtowniki wszelkie i żelazo uniwersalne.

Jako podstawę wo określenia wytrzymałości stali i odlewów stalowych przyjęto sposób Brinella, polegający na mierzeniu średnicy odcisku sta-

lowej, silnie hartowanej i polerowanej kulki, który pozostaje na badanym przedmiocie stalowym przy wciskaniu tej kulki z pewną określoną siłą.

Ponieważ aparat Brinella, służący do tego celu, jest dość skomplikowany, przyjęto do użytku celnego odmianę sposobu Brinella, polegającą na mierzeniu średnic dwóch odcisków, pozostawionych przez stalową kulkę jednocześnie na badanym wyrobie i na próbnej sztabie stalowej, wytrzymałość której jest znana. Aparat ręczny w tym celu zbudowany przez hutę Poldi nosi nazwę aparatu Poldi.

Aparat Poldi składa się z rurki stalowej ze strzemieniem na jednym końcu, w które wstawiona jest polerowana kulka stalowa; w drugi koniec rurki wstawiony jest na sprężynie stalowy trzpień, dolny koniec którego wystaje w strzemieniu. Przy aparacie znajduje się jeszcze próbna sztaba stalowa o wytrzymałości 70 kg. na mm², lupa z podziałką i tablicą służącą, do odczytania rezultatów prób.

Sposób użycia aparatu jest następujący:

Próbna sztaba wkłada się w strzemię aparatu pomiędzy kulkę i trzpień tak, aby kulka dotykała sztaby w miejscu gładkiem i odległem przynajmniej o 1 cm. od najbliższego odcisku na sztabie. Tak przygotowany aparat przykłada się mocno kulką do badanej sztaby lub przedmiotu pionowo do powierzchni i młotkiem uderza się z umiarkowaną siłą o wystający koniec trzpienia aparatu, wskutek czego otrzymuje się jednocześnie dwa okrągłe odciski kulki—na próbnej sztabie i na badanym przedmiocie stalowym.

Następnie należy zapomocą lupy zmierzyć dokładnie średnice obydwóch odcisków i porównać je na podstawie tablicy.

Układ tablicy jest następujący:

Pionowo z lewej strony tablicy podane są średnice odcisków próbnej sztaby w podziałkach, odczytywanych przez lupę; podane są średnice poczynając od 16 podziałek do 70, przyczem od 16 do 50 podziałek w odstępach 1 podziałki, a od 50 do 70 w odstępach 2 podziałek.

Poziomo w górze tablicy podane są średnice odcisków na badanym przedmiocie stalowym w takichże podziałkach i również od 16 podziałek do 70.

Na przecięciu się każdych dwóch szeregów pionowych i poziomych znajdują się liczby czarne, wyrażające wytrzymałość badanego materjału w kilogramach na 1 milimetr kwadratowy—odczytuje się więc bezpośrednio liczbę potrzebną dla prawidłowego oclenia badanego wyrobu. Liczby zielone oznaczają t. zw. liczby twardości Brinella; służą one jedynie dla kontroli i przy zwyczajnych próbach nie mają zastosowania.

Ażeby przy użyciu aparatu Poldi otrzymywać wyniki dosyć ścisłe należy postępować według następujących wskazówek.

a) Przedmiot badany powinien być zawsze należycie podparty — na szynie, mocnym stole, podłodze, pieńku lub kowadle.

b) Powierzchnia do której przystawia się aparat w celu otrzymania odcisków, powinna być płaska, gładka i czysta, t. j. pozbawiona żużli lub zendry i w tym celu powinna być oczyszczona i wyrównana pilnikiem.

c) Przyrząd należy przystawić w pozycji pionowej do powierzchni przedmiotu i uderzenie młotka powinno być tylko jedno; siła tego uderzenia powinna być tak umiarkowana, ażeby z jednej strony otrzymać odciski takiej wielkości, jakie się znajdują w tablicach, a z drugiej strony o tyle znaczne, ażeby zapewnić możliwą dokładność przy mierzeniu ich średnicy.

d) Wrazie wątpliwości co do dokładności, próbę należy powtórzyć i o ile wyniki nie różnią się więcej niż o 5 podziałek, należy wziąć średnią arytmetyczną z wyników dwóch prób; w przeciwnym razie próbę trzeba powtórzyć jeszcze raz z możliwą dokładnością.

Sztaby próbne, załączone do aparatów mogą być użyte z czterech stron, poczem należy je przesłać do Departamentu Ceł w celu wymiany na nowe.

W razie zepsucia się aparatu należy go również odesłać do Departamentu Ceł dla wymiany z doniesieniem o przyczynie zepsucia.

Jeżeli do towaru będzie dołączona faktura z podaniem wytrzymałości jego, to w razie otrzymania z aparatu Poldi wytrzymałości niższej niż podana w fakturze, należy przyjąć do oclenia wytrzymałość, podaną w fakturze.

Jeżeli przy użyciu przyrządu Poldi zauważone będą stałe i znaczne różnice pomiędzy wynikami prób na tym przyrządzie, a podanemi w fakturach, należy o tem donieść Departamentowi Ceł z podaniem szczegółowych danych o zauważonych różnicach.

Poz. 142.

4) Thermit — rozdrobnione żelazo z dodaniem sproszkowanego aluminjum, węgla, lub innych podobnych materjałów — przeznaczony do spawania, według poz. 142 p. 1 tar. celnej.

Poz. 148.

Platyna ma szaro-białą barwę, znaczny ciężar gatunkowy, nie rozpuszcza się w kwasach. W stanie czystym rozpuszcza się jedynie tylko w wodzie królewskiej; w stopach z metalami, rozpuszczalnemi w kwasie azotowym, platyna również częściowo się rozpuszcza.

Poz. 149.

1) Wyroby metalowe, mające wygląd pozłoconych lub posrebrzonych, powinny być poddawane próbie dla ustalenia prawdziwej pozłoty lub posrebrzenia.

Sposób określenia pozłoty lub posrebrzenia.

Do badania potrzebne są następujące odczynniki:

1. Woda destylowana.
2. Czysty kwas azotowy (biały o ciężarze gatunkowym 1,25 do 1,30) (HNO^3).
3. Czysty kwas solny (HCL).

4. Amoniak płynny (NH^3).

5. Rozczyn azotanu srebra (lapisu) ($AgNO^3$).

6. Rozcieńczony kwas azotowy (HNO^3).

7. Mieszanina równych części (wyważonych) czerwonego dwuchromianu potasu ($CrO^3CrO^4K^2$), czystego kwasu azotowego (HNO^3) i wody.

8. Rozczyn rtęci (Hg) w kwasie azotowym (HNO^3).

9. Rozczyn obojętnego chlorku miedziowego ($CuCl^2$) w wodzie.

10. Półprocentowy rozczyn dwusiarczku sodu (Na^2S^2).

11. Eter (etylowy) $(C^2H^5)^2O$.

12. Alkohol (etylowy) (C^2H^5OH).

Z przyborów potrzebne są: a) kamień probierczy, b) kilka próbówek, c) lejek szklany, d) lampka bunzenowska lub spirytusowa, e) biały paier do sączenia, f) czysta wata i g) pałeczka szklana.

Odczynniki i przybory muszą być utrzymane czysto, gdyż inaczej wynik badania byłby wątpliwy.

Woda nie może zawierać najmniejszego zanieczyszczenia chlorem, w przeciwnym razie próba na posrebrzenie wypadłaby wątpliwie; używa się tylko destylowanej wody.

Kwas azotowy zanieczyszczony chlorem rozpuszcza złoto, a srebro przemienia już podczas rozpuszczania w chlorek srebra; kwas ten musi być zatem bezwzględnie czysty, t. j. wolny od przymieszek.

Kwas solny zanieczyszczony kwasem siarczanym strąca w metalach posrebrzonych, zawierających ołów, biały osad siarczanu ołowiu (i chlorku ołowiu), który możnaby mylnie uważać za chlorek srebra; kwas ten musi być zatem również czysty.

Rozczyn azotanu srebra w wodzie służy do zbadania czystości kwasu azotowego. Jeżeli kwas azotowy stoi obok kwasu solnego, zostaje łatwo przezeń zanieczyszczony. Rozczyn azotanu srebra służy również do badania, czy destylowana woda nie zawiera śladów chloru. W tym celu wpuszcza się do 50 cm.³ wody dwie krople czystego kwasu azotowego i dwie krople rozczynu azotanu srebra. O ile woda była zupełnie wolna od chloru, pozostanie niezmącona.

Dla przyrządzenia dwusiarczku sodu gotuje się (około 10 minut) 30 gr. krystalicznego siarczku sodu (NaS^2) i 4,2 gr. kwiatu siarczanego w 100 cm.² wody. Po zupełnem rozpuszczeniu się siarki rozcieńcza się rozczyn wodą do objętości 1 litra.

Dla przekonania się, czy przedmiot jest pozłacany lub posrebrzany, służą trzy sposoby: próba na kamieniu probierczym, próba na samym przedmiocie i próba przez rozpuszczanie.

a) Próba na kamieniu probierczym.

Kamień probierczy musi być przed próbą dokładnie oczyszczony. Przedmiotem badanym należy na nim wykonać dość szeroką kreskę, przyciskając go miernie do kamienia.

Jeżeli robiono próbę **na pozłotę**, to czysty kwas azotowy rozpuści z kreski tylko części metalów nieszlachetnych, czyste złoto pozostanie nierozpuszczone. O ile pozłota jest nieznaczną, próbę należy powtórzyć, rozcieńczonym kwasem azotowym.

Przy próbach **na posrebrzenie** kwas azotowy rozpuści zupełnie kreskę na kamieniu. Wtedy do otrzymanego rozczynu na kamieniu dodaje się pałeczką szklaną kropelkę kwasu solnego. W razie obecności srebra nastąpi białe zabarwienie rozczynu. Przy bardzo nieznacznej ilości srebra wystąpi połysk jakby po oliwie. Jeżeli kreskę srebrną potraktujemy nie kwasem azotowym, a mieszaniną czerwonego dwuchromianu potasu — rozczyn zabarwi się na kolor krwisty.

b) Próba na przedmiocie.

Powierzchnię przedmiotu należy w miejscu przeznaczonem do badania dokładnie oczyścić z zanieczyszczenia i rozpuścić (o ile jest) powłokę lakieru. W tym celu wyciera się badane miejsce alkoholem, a następnie eterem, używając do tego czystej waty. Po pewnym czasie osusza się go bibułą. Jeżeli przedmiot jest pokryty szkłem wodnem rozpuszcza się pokrycie we wrzącej wodzie.

Przy próbie **na pozłotę,** o ile przedmiot nie jest pozłocony, po zwilżeniu oczyszczonego miejsca kwasem azotowym (czystym lub rozcieńczonym) powierzchnia metalu rozpuści się natychmiast, przyczem rozczyn gwałtownie się pieni. O ile na powierzchni znajduje się prawdziwa pozłota, zapienienie następuje dopiero po pewnym czasie, wtedy, gdy kwas przeniknie pozłotę.

Oprócz wymienionej — można jeszcze przeprowadzić próby, traktując przedmiot rozczynem rtęci lub rozczynem obojętnego chlorku miedziowego. W razie prawdziwej pozłoty oba rozczyny nie oddziałają zupełnie na zwilżoną niemi powierzchnię; na powierzchniach niepozłoconych pierwszy rozczyn pozostawia białą plamę, drugi — bronzową.

Przy próbach **na posrebrzenie** powierzchnia zwilżona mieszaniną czerwonego dwuchromianu potasu zabarwi się krwisto lub pokryje krwistym osadem.

W razie bardzo słabego posrebrzenia należy przeprowadzić dalsze badanie. W tym celu na przedmiot badany przenosi się kropelkę rozczynu dwusiarczku sodu; po upływie 10 minut dokładnie opłukuje się badane miejsce wodą. Jeżeli przedmiot był posrebrzony — rozczyn dwusiarczku sodu pozostawi szarą plamę koloru stali; inne białe metale i stopy nie okażą żadnej reakcji; wyjątek stanowi tylko miedź powleczona na powierzchni rtęcią; miedź taka pod działaniem kropli rozczynu zabarwia się szybciej, niż srebro i bardziej na czarno. Próba ta jest bardzo dokładna nawet przy najlżejszem posrebrzeniu.

Gdyby należało przekonać się, czy cały badany przedmiot jest ze złota lub srebra, to bada-

nie musi być przeprowadzone w głębszych przekrojach.

c) Próba przez rozpuszczanie.

Złoto i srebro zeskrobuje się w niewielkiej ilości z powierzchni i te opiłki wkłada się do próbówki.

Próbę, przygotowaną w ten sposób zadaje się kwasem azotowym, tak, aby wszystkie cząstki były pokryte, następnie próbówkę zlekka się podgrzewa. O ile badany przedmiot zawiera prawdziwe **złoto** — w próbówce nie nastąpi żadna reakcja; w przeciwnym razie działanie kwasu zaznaczy się wzburzeniem, zapienieniem i rudym dymem. Jeżeli wzburzony rozczyn wysunie cząstki metalu do góry po ściance próbówki, należy je z powrotem otrząsnąć pod płyn. Cząstki metalu rozpuszcza się zupełnie albo niezupełnie. O ile rozczyn, znajdujący się w próbówce, będzie zupełnie przezroczysty i w nim nie dostrzega się żadnych cząstek stałych,—jest to dowodem, że pozłoty nie było. W przeciwnym razie należy osobno zbadać pozostałe w próbówce cząstki stałe. Będą to albo cieniutkie listki złota, albo resztki niedokładnie usuniętego z powierzchni przedmiotu lakieru. Celem ostatecznego ustalenia wyniku próby, dodaje się do rozczynu wody królewskiej (lub kwasu solnego, jeżeli był użyty nadmiar kwasu azotowego), i nagrzewa się próbówkę przez czas dłuższy. O ile wtedy znikną wskutek rozpuszczenia cząstki stałe, będzie to potwierdzeniem, że przedmiot był pozłocony, o ile zaś takowe pozostaną, należy po odfiltrowaniu płynu zebrać je z filtru na drucik lub blaszkę platynową, wysuszyć i spalić aby się ostatecznie przekonać, że były to resztki lakieru, t. j. że przedmiot nie był pozłacany.

Jeżeli próba miała wykazać **srebro** i cała zawartość próbówki już jest rozpuszczona dodaje się przynajmniej drugie tyle wody i dolewa kilka kropel kwasu solnego. Jeżeli w rozczynie znajduje się prawdziwe srebro, w próbówce powstaje zawiesina mlecznego koloru. Dla zupełnej dokładności próbówkę zatyka się i przez wstrząsanie jej zgęszcza się w jedną masę całą zawiesinę; następnie rozczyn przesącza się (filtruje) do drugiej próbówki. Osad, pozostały na sączku, przemywa się dokładnie destylowaną wodą, w celu zupełnego usunięcia resztek kwasu. Część oczyszczonego osadu kładzie się do czystej próbówki, część na biały papier. O ile badany osad przedstawia chlorek srebra ($AgCl$), to część włożona do próbówki po zalaniu amoniakiem płynnym natychmiast rozpuszcza się zupełnie, część położona na białym papierze — czarnieje powoli.

Jeżeli zawartość próbówki nie jest całkowicie rozpuszczona i zawiera np. biały osad w proszku (co wskazuje na obecność cyny), należy ją rozcieńczyć podwójną ilością wody i przesączyć: przesączony płyn należy badać na srebro kwasem solnym w sposób wskazany powyżej.

2) Krajacze do jaj z blachy aluminjowej i drutu żelaznego, niezależnie od przewagi tego ostatniego, według poz. 149 p. 7 lit. odpowiedniej.

Poz. 150—151—152—153.

Odlewy z żeliwa, stali i żelaza kowalnego oraz utwardzonego można rozróżnić w sposób następujący:

1) a) Odlewy z żeliwa w stanie surowym mają powierzchnię ciemno - szarą, niebardzo gładką; przy uderzaniu młotem wydają dźwięk głuchy, niemetaliczny; przy nacinaniu ostrem narzędziem łatwo się kruszą; świeży złom—ziarnisty o zabarwieniu ciemno-szarem.

b) Odlewy stalowe w stanie surowym mają powierzchnię jasno-szarą, gładką; przy uderzaniu młotem wydają dźwięk czysty metaliczny; przy nacinaniu ostrem narzędziem nie kruszą się; świeży złom jest drobnoziarnisty o zabarwieniu jasno-szarem.

c) Odlewy z żelaza kowalnego (kuto-lane) bywają przeważnie drobne; powierzchnię mają ściśle jednolitą gładką z ledwie widocznym szwem, pozostałym po odlaniu; cienkie wyroby poddają się do pewnego stopnia wyginaniu; świeży złom, barwy szaro-matowej, jest drobnoziarnisty; ziarna złomu w miarę znaczniejszej odległości od powierzchni bywają większe i ciemniejsze, co wywołuje wrażenie, jak gdyby przełom okrążony był jasnym cienkim pierścieniem przylegającym do powierzchni.

d) Odlewy żeliwne utwardzane (przeważnie walce młynarskie) są z dobrego szarego surowca; powierzchnia ich jest gładka o kolorze biało-szarym, bardzo twarda; głębsze warstwy surowca zachowują własności i charakter zwykłego szarego.

2) Za surowe wyroby (lane, kuto-lane, kute i prasowane) należy uważać takie, które doprowadzone do pewnej formy określającej przedmiot, nie były więcej obrobione.

Za obrobienie nie uważa się: obcinania końców, obcięcia nadlewu, oszorowania odlewu, usunięcia szwów lub występów w odlewach i wyciskach, oczyszczenia odlewów z ziemi, otworów wywierconych do rozpoznania pustych próżniowych skupień w odlewach, próbnego nadtoczenia w celu zbadania materjału.

3) Za wyroby obrobione należy uważać takie, które mają zmienioną powierzchnię lub zmniejszoną objętość przez toczenie, wiercenie, frezowanie, heblowanie, dopasowanie, szlifowanie, polerowanie, wiercenie dziur, przypiłowywanie dwóch powierzchni do siebie, obcinanie z wygładzaniem brzegów, łączenie paru przedmiotów zapomocą nitów, śrub, lutowania lub spawania.

Poz. 152.

Kotły parowe podlegają ocleniu razem z armaturami (osprzętami), o ile są z niemi dostarczone w jednej przesyłce i niewątpliwie do nich należą, nawet jeżeli są oddzielnie opakowane.

Do armatur zalicza się: kurki dozorcze, wodowskazy, manometry, zawory bezpieczeństwa, zawory parowe do odprowadzania pary, zawory i strumienice do zasilania i przemywania, włazy, świstki i syreny; całkowite paleniska, zasto-

sowane do urządzenia, ramy, drzwi, zasuwy, zamknięcia kanałów spalinowych, zawieradła kanałowe do regulowania ciągu i przybory do szorowania palenisk lub oczyszczania kanałów i rurek od sadzy lub kamienia kotłowego. Ilość wszystkich tych przedmiotów nie może przekraczać niezbędnie potrzebnej dla urządzenia.

Poz. 153.

Łańcuchy żelazne lub stalowe określonej długości zakończone kółkami, hakami, gwintami i t. d. używane jako hamulce, postronki, łańcuchy do dyszlów i t. p., ze względu iż w tym wypadku stanowią gotowe wyroby o określonem przeznaczeniu, według poz. 153 p. 1 lit. a względnie b tar. celnej.

Poz. 154.

Naczynia blaszane nie emaljowane podlegają cłu według p. 1, 2 lub 4.

Poz. 155.

1) Wymiar drutu spłaszczonego lub fasonowego określa się na tych samych zasadach, jak stali i żelaza sztabowego.

2) Wymiar drutu pokrytego farbą, lakierem, emalją lub metalami nieszlachetnemi określa się razem z pokryciem (z wyjątkiem pokrycia gumą lub materjałami włóknistemi).

Poz. 156.

1) Gwoździe tapicerskie żelazne z główkami z miedzi, niklu, aluminjum lub innego metalu podlegają opłacie cła według jakości główki, o ile ta ostatnia wagą swoją przewyższa wagę żelaza. Gwoździe tapicerskie żelazne z główkami żelaznemi, również z główkami z innego metalu, lecz nie przewyższającego wagi żelaza, podlegają opłacie cła według poz. 156 p. 2 lit. c.

Gwoździe tapicerskie z główkami obciągniętemi skórą według poz. 57 p. 5 lit. a 1.

2) Łańcuchy z drutu żelaznego lub stalowego o określonej długości zakończone hakami, kółkami, gwintami i t. d. używane jako hamulce, łańcuchy do dyszlów, do smyczy i t. p. ze względu iż w tym wypadku stnowią gotowe wyroby z drutu żelaznego lub stalowego według poz. 156 p. 1 tar. celnej.

3) Szpilki do włosów z ozdobami z innych materjałów podlegają cłu według odpowiednich punktów pozycji 215 T. C.

4) Zaznacza się, że pod szpilkami wymienionemi w uwadze 1 punktu 9 poz. 156, należy rozumieć szpilki pojedyńcze z główkami.

Poz. 160.

Łopaty, widły, rydle i t. p. chociażby z rączkami drewnianemi według poz. 160 p. 2.

Poz. 161.

1) Do narzędzi ręcznych należy zaliczać także i te przedmioty, które chociaż nie są używane w rzemiosłach do wykonywania pewnych czynności, są jednak pośrednio z niemi związane, odgrywając w nich rolę przygotowawczą lub pomocniczą. Do takich należą: wszelkiego rodzaju klucze do nakrętek, kowadła, miechy kowalskie i ślusarskie, kuźnie polowe i t. p. oraz lutówki i lampy lutownicze żelazne.

2) Noże ręczne do krajania snopów, prasowanego siana i stogów, według poz. 161 p. 2 tar. celnej.

Poz. 165.

Jako cynfolje należy clić: a) cienką blachę z metali i stopów wymienionych w poz. 143 o wadze nie większej, niż 0,033 kg. w 1 m. kw., b. cienką blachę z cyny o wadze nie większej, niż 0,264 kg. w 1 m. kw.

Poz. 167.

I. 1) Za maszyny należy uważać wszelki zespół mechanizmów, wykonywujących określoną mechaniczną pracę.

2) Za aparaty należy uważać takie przyrządy, które nie wykonywują mechanicznej pracy i nie mają mechanizmów, a o ile mają mechanizmy, to tylko dla wykonywania podrzędnej lub pomocniczej czynności.

3) Za maszyny lub aparaty kompletne należy uważać takie urządzenia mechaniczne, które po złożeniu, ustawieniu i puszczeniu w ruch, mogą wykonywać właściwą im pracę.

4) Za maszyny lub aparaty niekompletne należy uważać takie urządzenia mechaniczne, które chociaż po złożeniu i ustawieniu stanowią maszyny lub aparaty, lecz nie mogą być puszczone w ruch i nie mogą wykonywać oznaczonej pracy z powodu braku niektórych części.

5) Za części maszyn i aparatów należy uważać obrobione części mechanizmów; nieobrobione podlegają cłu według jakości.

6) Za części zapasowe maszyn i aparatów należy uważać takie, które są dostarczane razem z kompletnemi maszynami, w celu zastąpienia takich samych części, znajdujących się w maszynach lub aparatach.

7) Części maszyn z tkanin, gumy, skóry, drzewa, szkła i t. p. materjałów, jako też pasy napędne, liny, rury, kurki (krany), strumienice (inżektory), maźnice, gwizdawki, liczniki, manometry, dostarczane z odnośnemi maszynami w odpowiedniej ilości i wchodzące w skład mechanizmu, jako organa niezbędne — podlegają cłu łącznie z maszynami lub aparatami według jakości maszyn lub aparatów. Części maszyn do łączenia między sobą maszyn lub aparatów (pasy napędne, liny, rury, kurki, zawory i t. p.) podlegają cłu według odpowiednich pozycyj.

8. Przyrządy pszczelnicze: ule, podkurzacze, maski ochronne, pułapki do wyłapywania trutni, lampki do dezynfekcji, centryfugi (miodarki), rojnice i t. p., przyrządy należy taryfować według poz. 167 p. 47, jako aparaty rolnicze osobno wymienione.

9) Przy cleniu maszyn do gniecenie ciasta, podlegających taryfowaniu według poz. 167 p. 1,

należy clić jako niezbędną część maszyny a zatem łącznie z nią, tylko jedną dzieżę.

Wszelkie zapasowe dzieże, przywożone razem z wymienionemi wyżej maszynami lub osobno, winny być clone według poz. tar. celnej 153 p. 1 lit. a cyfr. odp.

10) Turbogeneratory, składające się z turbiny parowej, kondensatora, generatora, przetwornicy, pomp, rur i t. p., winny być taryfowane przy cleniu w następujący sposób:

a) skraplacz (kondensator) łącznie z turbiną parową poz. 167 p. 16, literą odpowiednią;

b) przetwornica pracująca na wspólnym wale z generatorem — samodzielnie, wzbudnica, znajdująca się na jednym wale z generatorem, nie stanowiąca samodzielnej maszyny, łącznie z generatorem (167 p. 38);

c) silniki elektryczne do poruszania pomp clą się osobno, chociażby były umieszczone na wspólnych płytach podstawowych z pompami; wagę płyt wlicza się do wagi pomp;

d) chłodnica do oliwy — jako aparat według poz. 167 p. 33;

e) oddzielacze wody od pary — poz. 167 p. 30;

f) rury — według materjału.

11) Kociołki i zbiorniki, pracujące przy ciśnieniu większem, niż normalne, używane przeważnie w przemyśle chemicznym, clą się wraz z armaturą na nich umieszczoną jako aparaty — według pozycji 167 p. 33 litery odpowiedniej.

Poz. 169.

1) Armatury do oświetlenia elektrycznego, jako to: lampy, żyrandole, kandelabry, kronsztyny, chociażby z przymocowanemi do nich przewodami i wyłącznikami — podlegają cłu według swej jakości.

2) Przeznaczone do handlu preparaty anatomiczne, mumje, zwierzęta i ptaki wypchane, gady i płazy w spirytusie, lub formalinie, owady suszone, preparaty bakterjologiczne, szkielety ludzi i zwierząt, preparaty mikroskopowe i t. p. środki i preparaty naukowe podlegają cłu, jako preparaty anatomiczne według poz. 169 p. 1 tar. celnej.

3) Rurki izolacyjne do przewodów elektrycznych z masy izolacyjnej, niepokryte, lub pokryte blachą żelazną, chociażby lakierowaną, obołowioną, ocynkowaną, mosiądzowaną lub blachą mosiężną, oraz dodatki do rurek izolacyjnych, jako to: puszki, kątniki, trójkątniki, kolanka, łączniki, kołnierze, uchwyty, tulejki końcowe i t. p., wykonane z materjałów, jak powyższe rurki izolacyjne, winny być clone jako materjały instalacyjne do sieci elektrycznych, według poz. 169 p. 22.

Te same wyroby bez masy izolacyjnej, względnie materjałów ją zastępujących, jak papier, guma, tkanina, zewnątrz lub wewnątrz wyrobu, podlegają cłu według materjału i stopnia obróbki.

4) Modele maszyn i aparatów — naśladujące ich pracę — według poz. 169 p. 1 tar. celnej.

5) Soczewki do latarek elektrycznych kieszonkowych szklane szlifowane lub polerowane, chociażby tylko z jednej strony, według poz. 169 p. 8 jako szkła optyczne.

Poz. 171.

1) Wobec trudności, nasuwających się w urzędach celnych przy taryfowaniu zegarów ściennych i mechanizmów do nich, niniejszym wyjaśnia się: zegary ścienne, stołowe, kominkowe i podróżne z mechanizmami, których nie można wyjąć z szafek bez pomocy narzędzi, opłacają cło za mechanizmy i niezależnie od tego za szafki: za mechanizmy, na zasadzie cyfry rzymskiej I uwagi 2 do p. 1 poz. 171, po 7.80 zł. od sztuki, za szafki, łącznie z wagą mechanizmów, według odpowiednich pozycyj taryfy celnej, zależnie od materjału szafek i stopnia ich wykończenia.

Zegary ścienne drewniane z kołami mosiężnemi, lub drewnianemi, z drewnianemi szkieletami mechanizmu, poruszane zapomocą wag t. zw. szwarcwaldskie, podlegają cłu, według rzymskie II, uwagi 2 do p. 1 poz. 171 po 75 groszy od sztuki. Te same szwarcwaldskie zegary, o ile oprócz szkieletu drewnianego, stanowiącego jednocześnie oprawę zegaru, posiadają szafki, które tylko zapomocą narzędzi od szkieletów z mechanizmem się oddzielają, podlegają cłu, według rzymskie II uwagi 2 do p. 1 poz. 171 po 75 groszy od sztuki i za szafki, łącznie z wagą mechanizmu, według odpowiednich pozycyj, zależnie od materjału i obróbki.

Mechanizmy do zegarów, bez szafek, ze szkieletami metalowemi, chociażby poruszane i zapomocą wag, według poz. 171 p. 1 lit. b, po 1 złot. 50 groszy od sztuki i oprócz tego z wagi po 700 złot. od 100 kilo.

2) Części zegarów wieżowych, które nie stanowią kompletnego mechanizmu zegarowego podlegają cłu według jakości.

3) Wahadła, tarcze, strzałki, ciężarki do zegarów stołowych i ściennych, dostarczone w odpowiedniej ilości razem z niemi, podlegają cłu łącznie z mechanizmami, nawet jeżeli są oddzielnie opakowane.

Poz. 172.

Nuty do pianin mechanicznych, składające się z walca drewnianego i odpowiednich tekturowych nut, podlegają opłacie cła według poz. 172 p. 4 taryfy celnej, jako osobno nie wymienione części instrumentów muzycznych.

Poz. 173.

1) Części kołowców z gumy, drzewa, skóry, celluloidu, papier-mache, tkaniny i t. p. materjałów pospolitych (rączki, pedały, hamulce, wentyle, torebki i t. p.), przywiezione osobno od kołowców, lub w nadmiernej ilości, podlegają cłu według odpowiednich pozycyj, zależnie od jakości materjału i wykończenia.

Te same wyroby przywiezione razem z kołowcami i w odpowiedniej ilości, podlegają cłu łącznie z temi ostatniemi, według poz. sto siedemdziesiątej trzeciej p. trzeciego taryfy celnej.

Według poz. 173 p. 7 podlegają cłu tylko metalowe części kołowców, względnie z przeważającą ilością metalu, niezależnie od stanu pod względem obrobienia, w jakim nadeszły.

2) Samochody osobowe zaopatrzone w karoserje karetkowe, chociażby z wykończeniem tapi-

cerskiem, opłacają cło według poz. sto siedemdziesiątej trzeciej punktu ósmego lit. odpowiedniej z dodatkiem do przypadającego cła 60% (na zasadzie uwagi).

3) Kołowce (welocypedy) niekompletne, składające się z ramy i niektórych części z nią połączonych,—podlegają cłu według p. 3.

Poz. 175.

Łodzie sportowe składane — z drewnianego szkieletu i płótna żaglowego, według poz. 175 p. 4 tar. celnej.

Poz. 176.

Stare zagraniczne gazety i dzienniki, zużyty papier i tektura podlegają odprawie według poz. 176 p. 3—bez cła, tylko wtedy, gdy są drobno pokrajane lub gęsto podziurawione, w przeciwnym razie podlegają cleniu według poz. 177 p. 4 lit. a lub 177 p. 2 jako stare gazety, lub papier do obwijania, względnie według jakości.

Poz. 177.

1) Jako tekturę i karton, należy uważać arkusze z masy papierowej o wadze 1 m. kw. 250 gr. i powyżej.

2) Papier niewymieniony oddzielnie, składający się z kilku warstw, z których zewnętrzne są z masy farbowanej, według p. 6.

3) Obrazki do malowania w zeszytach lub niepociętych arkuszach według p. 23.

4) Wycinanki z obrazkami kolorowemi zwierząt, dzieci, ubranek do nich i t. d. oraz takież — obrazki w arkuszach, przeznaczone do wycinania według poz. 177 p. 23 tar. celnej.

5) Wycinanki różnokolorowe o charakterze reklamowym, jednocześnie mające znaczenie zabawek dziecinnych, według poz. 177 p. 23 tar. celnej.

6) Worki z przędzy i tkaniny papierowej bez domieszki lub z nieznaczną domieszką innych pospolitych materjałów podlegają cłu według p. 32 lit. a.

7) Do wyrobów introligatorskich nie należą takie wyroby, wykonanie których polega głównie na wycinaniu lub wyciskaniu, bez użycia kleju jako koniecznego czynnika; klej jednakże może być stosowany do przymocowania podrzędnych części.

Poz. 178.

1) Książki i druki dla ślepych (o wypukłych literach lub punktach) podlegają taryfikacji analogicznie do książek, według poz. 178 p. 3 — bez cła.

Poleca się przytem zwracać baczniejszą uwagę, by razem z wymienionemi drukami nie przemycana była literatura wzbroniona do wywozu do kraju.

2) Perjodyczne wydawnictwa ilustrowane, tygodniki, miesięczniki, żurnale mód i t. p., gdzie do umieszczonych rysunków, chociażby i wielobarwnych, jest objaśniający tekst, winny być traktowane jako wydawnictwa perjodyczne i odprawiane według 178 p. 2. Te same wydawnictwa w oprawach introligatorskich według uwagi do wymienionej pozycji.

3) Katalogi, cenniki i prospekty handlowe firm zagranicznych, jednobarwne i wielobarwne, broszurowane i oprawne, nadsyłane z zagranicy w przesyłkach pocztowych, lub dołączane do przesyłek towarowych w celach reklamy handlowej, należy odprawiać bez cła, jeżeli ilość tych druków nie przenosi 5 egzemplarzy w każdej przesyłce i druki te mają służyć jedynie do użytku osób, do których są adresowane, z wyłączeniem dalszej odsprzedaży.

Poz. 179.

Słomę lnianą i konopną (rośliny wysuszone z włóknem nieoddzielonem) należy taryfować jako materjał włóknisty roślinny surowy, według poz. 179 p. 3.

Poz. 181.

Wełna, otrzymana z różnych wełnianych szmat, drogą rozszarpywania ich na włókna podlega opłacie cła — niebarwiona po rozszarpaniu, również bielona, według poz. 181 p. 2, jako wełna sztuczna — i barwiona po rozszarpaniu według poz. 181 p. 4, jako wełna barwiona.

2) Przy odprawach wełny, przędzy i tkanin wełnianych należy ściśle badać ten towar, by pod postacią wełny naturalnej nie odprawiać wełny wiskozowej (t. zw. laine artificielle, sniafil i t. p.) lub tkanin z wełny takiej zewnętrznie podobnych do wełny naturalnej, lecz stanowiących sztuczny jedwab wiskozowy, lub tkaniny z jedwabiu takiego, podlegających cłu według poz. 180, 185, 195.

Poz. 182.

Wata bawełniana, otrzymywana z różnych bawełnianych szmat, drogą rozszarpywania ich na oddzielne włókna, stanowiąca produkt fabrykacji, podlega opłacie cła: — niebarwiona po rozszarpaniu, również bielona, według poz. 182 p. 3 lit. a, jako odpadki szarpane — i barwione po rozszarpaniu, również gremplowana, według poz. 182 p. 3 lit. b, jako odpadki bawełniane gremplowane.

Poz. 183.

1) Sprawdzanie numerów przędzy, oznaczonych w poz. 183, 184 i 186 uskutecznia się w sposób następujący:

Na próbne motowidło w obwodzie 1 yarda nawija się zapomocą 120 obrotów pasmo przędzy o długości 120 yardów.

Po zważeniu tego pasma na wadze laboratoryjnej określa się numer przędzy podług tablicy Nr. 1.

TABLICA Nr. 1.

dla określena numerów prędzy niewysuszonej.

I. Przędza pojedyńcza bawełniana poz. 183

1)	wadze	pasma	1,705	gr.	odpowiada	Nr. 38	skali angielskiej
2)	„	„	1,080	„	„	Nr. 60	
3)	„	„	0,810	„	„	Nr. 80	
4)	„	„	0,590	„	„	Nr. 110	

II. Przędza pojedyńcza lniana, konopna i t. p. poz. 184.

1) wadze pasma	30,240	odpowiada	Nr. 6	skali angielskiej
2) „ „	15,120	„	Nr. 12	
3) „ „	12,960	„	Nr. 14	
4) „ „	9,072	„	Nr. 20	
5) „ „	5,184	„	Nr. 35	
6) „ „	3,629	„	Nr. 50	
7) „ „	2,592	„	Nr. 70	

III. Przędza pojedyńcza wełniana poz. 186.

1) wadze pasma 1,924 gr. odpowiada Nr. 57 skali metrycznej.

Przy sprawdzaniu numerów przędzy nitkowanej postępuje się podobnie, z tą jednak różnicą, że otrzymaną wagę pasma, przed porównaniem z danemi tablicy Nr. 1, dzieli się przez ilość pojedyńczych nitek, użytych do nitkowania.

Dla otrzymania pewniejszego wyniku należy namotać kilka pasm i określać je łącznie, co przy porównaniu z tablicą Nr. 1 musi być uwzględnione.

Waga określona dla odpowiednich numerów przędzy uwzględnia normalną wilgotność materjałów włóknistych, czyli stopień nasiąknięcia ich wodą z otaczającego powietrza. Ten stopień wynosi: dla przędzy bawełnianej 8½%, lnianej 12%, wełnianej 18¼% wagi suchej przędzy. W wypadkach wątpliwych lub też kiedy waga badanej przędzy blisko jest określeń wskazanych w tablicy Nr. 1, należy przed ważeniem przędzę odpowiednio wysuszyć. W tym celu pasma przyszykowane jak poprzednio, suszy się w temperaturze 100° C. około dwóch godzin. Po wysuszeniu należy przędzę zważyć i otrzymaną wagę suchych pasm powiększyć dla przędzy bawełnianej o 8½%, dla przędzy lnianej o 12% i dla przędzy wełnianej o 18¼%. Na podstawie wagi ustalonej w ten sposób określa się numera przędzy podług tablicy Nr. 1.

Można również ustalać numera przędzy na zasadzie wagi pasm wysuszonych podług tablicy Nr. 2.

TABLICA Nr. 2.

dla określenia numerów przędzy „wysuszonej“

I. Przędza pojedyńcza wysuszona bawełniana. Poz. 183.

1) wadze pasma	1,571 gr.	odpowiada	Nr. 38	skali angielskiej
2) „ „	0,995 „	„	Nr. 60	
3) „ „	0,747 „	„	Nr. 80	
4) „ „	0.544 „	„	Nr. 110	

II. Przędza pojedyńcza wysuszona lniana, konopna i t. p. poz. 184:

1) wadze pasma	27,000 gr.	odpowiada	Nr. 6	Skali angielskiej
2) „ „	13,500 „	„	Nr. 12	
3) „ „	11,572 „	„	Nr. 14	
4) „ „	8,100 „	„	Nr. 20	
5) „ „	4,629 „	„	Nr. 35	
6) „ „	3,240 „	„	Nr. 50	
7) „ „	2,314 „	„	Nr. 70	

III. Przędza pojedyńcza wysuszona wełniana poz. 186.

1) wadze pasma 1,628 gr. odpowiada Nr. 57 skali metrycznej.

2) Wstęgi i taśmy sklejane z przędzy apreturowanej, według p. 2.

3) Powrozy i sznury z przędzy bawełnianej, zmieszanej z innemi materjałami roślinnemi, według p. 7.

Poz. 184.

Szczeliwa z przędzy z materjałów włóknistych, wymienionych w p. p. 2 i 3 poz. 179, przesiąknięte łojem według poz. 184 p. 1 lit. a.

Poz. 185.

Przędza bourre de soie składa się z krótkich (25 — 30 cm.) włókien jedwabiu i jest mniej lub więcej puszystą. Jedwab nitkowany z surowego jedwabiu ma wygląd gładkich i błyszczących nici, składających się z bardzo długich włókien.

Poz. 187 i 188.

1) Pod nazwą perkalu i płótna bawełnianego należy rozumieć wyroby tkackie ze splotem t. zw. płóciennym, których wątek i osnowa składają się z przędzy nienitkowanej. Splot płócienny powstaje wtedy, kiedy jedna z nitek wątku przechodzi ponad parzystemi nitkami osnowy, a druga sąsiednia z nią, idzie ponad nieparzystemi i naodwrót.

2) Pod nazwą tkaniny należy rozumieć wyroby tkackie wykonane, chociażby częściowo, z przędzy nitkowanej, względnie o splocie innym niż płócienny.

3) Tkaniny bawełniane, utkane z przędzy pojedyńczej i o splocie płóciennym, wyrobione z nitek różnej grubości i w zależności od tego przybierające charakter nie płótna, lecz tkaniny z deseniami, lub jednostajnemi prążkami, jak np. rypsy; również tkaniny, wyrobione chociaż z nitek jednakowej grubości, lecz, wskutek poddania specjalnej obróbce po utkaniu, przybierające powierzchnię włochatą, jak np. barchany, flanele, brocaty i t. p. podlegają cłu według poz. 187, lub 188 p. 2, względnie 3, zależnie od wagi 10 m², jako tkaniny bawełniane.

4) Chustki, serwetki, obrusy i t. p. wyroby bawełniane, przychodzące chociażby w stanie zupełnie nierozciętym (w sztukach, względnie w odcinkach, zawierających kilka chustek, kilka serwet i t. p.), ze zniżek konwecyjnych nie korzystają, jako nie wymienione w liście A do konwencji polsko-francuskiej z d. 9/X 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 468 z 1925 r.) względnie w okólniku L. Dc. 2112/III/26 ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr. 80, z d. 8/IV 1926 r. przystosowującym listę A do taryfy obowiązującej od d. 1 stycznia 1926 roku.

Wymienione wyżej towary, o ile nie są wyraźnie wyszczególnione w bieżącem rozporządzeniu o ulgach celnych, nie korzystają również i z ulg celnych, nawet w tym wypadku, gdy podsta-

wowy materjał, z którego są wykonane, objęty jest ulgami.

Naprzykład: chustki, wykonane z tkaniny bawełnianej drukowanej, podpadającej pod poz. 188 ani z ulg celnych ani że zniżki konwencyjnej obecnie nie korzystają.

5) Przędza i tkaniny bawełniane, chociażby częściowo merceryzowane, o połysku jedwabistym, często nawet i bez tego połysku (markizety), należy zaliczać do wyrobów merceryzowanych. Włókna przędzy takiej przy merceryzowaniu tracą poprzednią swoją strukturę i przy badaniu mikroskopowem wykazują znacznie mniejszą ilość charakterystycznych dla zwykłego włókna, skrętów, względnie nie posiadają ich wcale, przybierając formę wyprostowanych, przezroczystych rurek z wąskiemi kanalikami w środku.

Odczynnik Hübnera zabarwia włókna merceryzowane na niebiesko, które to zabarwienie przy przepłukiwaniu wodą zmywa się, przyczem wolniej z włókien więcej merceryzowanych.

Od odczynnika Schwejzera włókna merceryzowane pęcznieją bez węzłów — równomiernie i, tylko w wyjątkowych wypadkach, daje się zauważyć pęcznienie nabłonka z nierównościami w postaci węzłów.

6) Wagę tkanin i płócien bawełnianych przesyconych, względnie pokrytych smołą, gumą, elastycznemi masami i t. p., podlegających clu według materjału, określa się, celem zastosowania odpowiednich pp. taryfy, łącznie z wagą materjałów ich obciążających.

Poz. 190.

Przyrządy gimnastyczne z powrozów nawet z dodatkami metalowemi lub drewnianemi, według tej pozycji.

Poz. 191.

Obrębienie worków nie pociąga za sobą dodatkowej opłaty, przewidzianej p. 5 uwag ogólnych do poz. 183 — 209.

Poz. 193.

Płótno lniane co do sposobu tkanin ma te same cechy zasadnicze, jak i płótno bawełniane.

Poz. 194.

1) Opony dostarczone łącznie z maszynami, podlegają clu według swej jakości, niezależnie od maszyn.

Obrębienie opon nie pociąga za sobą dodatkowej opłaty, przewidzianej p. 5 uwag ogóln. do poz. 183 — 209.

2) Pasy napędne (konopne) powrozowe podlegają clu według tej pozycji.

Poz. 195.

Wobec braku niektórych charakterystycznych cech w pewnych gatunkach tkanin z jedwabiu naturalnego zaznacza się, że cenkie tkaniny jedwabne t. zw. crepe de chine, crepe marocaine i t. p. wyrobione z wygotowanego i wolnego od serocyny jedbawiu, przesycone w dodatku, celem ich obciążenia, solami mineralnemi, przy ich spalaniu wydzielają tylko w słabym stopniu charakterystyczny zapach palonego jedwabiu i tworzą w tym wypadku, zamiast zwykłej kulki węgla, rozżarzony szkielet z obciążających soli. Tkaniny z jedwabiu sztucznego przy spalaniu wydzielają słaby zapach palonej bawełny, pozostawiając lekki, w nieznacznej ilości, obsypujący się popiół.

Poz. 196.

Do tej pozycji należą tkaniny i chustki jedwabne wyrobione z przędzy pojedynczej ze splotem płóciennym (p. poz. po. 187, 188) drukowane po utkaniu.

Poz. 199.

1) Do tkanin z przędzy czesankowej (p. 1) należy zaliczać tkaniny gładkie z przędzy o włóknie długiem, gładkiem, równolegle ułożonem.

2) Do tkanin niewymienionych w p. 1 (wszelkie inne p. — 2) należy zaliczać tkaniny z przędzy o włóknie krótkiem, splątanem, przeważnie szorstkie.

Poz. 202.

Wyroby pilśniowe podobne do tkanin powstają zapomocą pilśnienia, t. j. ściskania włókien w ten sposób, że włoski pod wpływem ciśnienia, wilgoci i ciepła zbiegają się w splątaną zwartą całość.

Poz. 203.

Kobierce wełniane, chociażby po kilka sztuk w jednym odcinku — nierozcięte oraz materjały wełniane i półwełniane, wyrobione na wzór kobierców o wadze powyżej 1 kg. w 1 m. kw., podlegają clu, według poz. 203 taryfy celnej. Materjały wełniane i półwełniane wyrobione na wzór kobierców o wadze poniżej 1 kg. w 1 m. kw., podlegają clu według poz. 199 p. i litery odpowiednich, zależnie od jakości przędzy i wagi 1 m. kw. danego materjału.

Poz. 205.

1) Wyroby dziane, czyli pończosznicze, powstają albo z jednego układu nitek lub nawet z jednej nitki, która posuwając się wpoprzek wyrobu w jedną i drugą stronę, tworzy po drodze oczka i, powracając, przechodzi przez nie; albo z jednego podłużnego układu nitek, które odchylają się w bok dla utworzenia oczek, przechodząc jednocześnie przez sąsiednie oczka.

2) Wyroby plecione powstają z jednego podłużnego układu nitek, które podchodzą jedne pod drugie jak w tkaninie, z tą różnicą, że każda z tych nitek po odejściu do brzegu plecionki zagina się i biegnie pochyło do drugiego brzegu, krzyżując się po drodze ze wszystkiem innemi nitkami, ułożonemi jeszcze w poprzednim kierunku.

Poz. 206.

Wyroby dzierzgane (tiule) powstają z trzech układów nitek: osnowy, idącej w kierunku podłużnym i dwóch wątków, idących pochyło; wątki krzyżują się z sobą i zadzierzgują pętelkowato każdą nitkę osnowy.

Poz. 207.

Odzież, bielizna i wszelka konfekcja wykonane z tkanin haftowanych, podlegają cłu, na zasadzie pp. 1, 2 i 3 poz. 209, według poz. 207 z odpowiednim dodatkiem, przewidzianym literami b, d punktu 1, punktem 2 oraz p. 3 lit. a, c poz. 209, zależnie od wykończenia. Hafty przyszyte do wyrobów wykonanych z takichże tkanin haftowanych nie stanowią przybrania.

Za przybranie haftami należy uważać wyroby wykonane z tkanin gładkich do których w celu przybrania przyszyte są hafty.

Poz. 209.

1) Przy sporządzaniu wyników rewizji na towary objęte poz. 209, należy ściśle wymieniać rodzaj towaru (bielizna, odzież, konfekcja), jego wykończenie (zwykła czy przybrana) oraz podstawowy materjał, z którego został wykonany (płótno — bawełniane, lniane, tkanina — bawełniana, lniana, jedwabna i t. p.) z uwzględnieniem w odpowiednich wypadkach barwienia oraz ich wagi.

Wobec powyższego przy odprawie np. bielizny przybranej z tkaniny bawełnianej, zawierającej w 1 kg. wagi do 15 m. kw., barwionej, wynik rewizji musi mieć brzmienie następujące: bielizna przybrana, wykonana z tkaniny bawełnianej barwionej, zawierającej w 1 kg. wagi do 15 m. kw. według poz. 188 p. 2 + 209 p. 1 lit. d.

Przy odprawie odzieży damskiej przybranej z tkaniny z jedwabiu sztucznego, wynik powinien mieć brzmienie następujące: odzież damska przybrana wykonana z tkaniny z jedwabiu sztucznego według poz. 195 p. 4 + 209 p. 3 lit. c.

Również przy odprawach towarów objętych p. 5 i 6 uwag ogólnych do poz. 183 — 209 należy w wynikach rewizji wymienić ściśle rodzaj towaru (serwety, obrusy, chustki i t. p.), ich wykończenie (obrębione czy przybrane) i podstawowy materjał.

Brzmienie wyniku rewizji przy odprawie np. chustek półjedwabnych obrębionych musi być następujące:

Chustki półjedwabne obrębione według pozycji 197 + punkt 5 uwag ogólnych do poz. poz. 183—209.

Przy odprawach takich że chustek przybranych brzmienie wyniku rewizji musi być następujące:

Chustki półjedwabne przybrane według pozycji 197 + punkt 6 uwag ogólnych po poz. poz. 183 — 209.

2) Krawaty z tkanin jedwabnych, chociażby z wkładkami z tkaniny bawełnianej, barchanowej lub innej, podlegają opłacie cła na zasadzie p. 3, poz. 209, według poz. 195 p. odpowiedniego+lit. a, względnie c (w razie przybrania) p. 3 poz. 209.

Krawaty z tkanin półjedwabnych, chociażby z wkładkami, jak wyżej, podlegają opłacie cła według poz. 197 + lit. a, względnie c (w razie przybrania) p. 3 poz. 209.

Poz. 210.

1) Skórzane damskie kapelusze nieprzybrane, również z upiększeniami ze skóry wszelkiego gatunku, lub wyrobami z niej, podlegają cłu według poz. 57 p. 4 lit. b. I.

Kapelusze damskie słomkowe nieprzybrane, również z upiększeniami ze słomy, lub wyrobami z niej, podlegają cłu według poz. 210 p. 4.

Kapelusze damskie z gumelastyki, także z ceraty, nieprzybrane, również przybrane w pierwszym wypadku gumelastyką, w drugim ceratą, lub wyrobami z nich, oprócz takich kwiatów, podlegają cłu według poz. 210 p. 3, analogicznie do czapek ceratowych.

Wszystkie wyżej wymienione kapelusze przybrane wstążkami, kwiatami, koronkami, lub innemi materjałami, opłacają cło, w myśl uwagi 1 do poz. 210, według poz. 209 p. 4.

Nakrycia na głowę z materjałów włóknistych w formie czepków nocnych, kąpielowych i t. p., podlegają cłu, według materjału, z dodatkiem do przypadającego cła 10% za obrąbienie, lub 50% za przybranie.

2) Kapelusze, leje, stożki, krążki i t. p. wyroby otrzymane z filcu, z włosia przyskórnego królików, zajęcy, piżmowców, bobrów, wydry i innych zwierząt o miękkim włosiu, są wyrobami z puchu zwierzęcego.

Wyroby ze sztucznej wełny, z wełny różnych gatunków kóz, owiec i innych zwierząt — są wyrobami z wojłoku.

Wyroby z filcu z puchu zwierzęcego, są cienkie, lekkie, gładkie, zupełnie miękkie, delikatne, jedwabiste w dotyku; przy prowadzeniu palcami po takim filcu nie odczuwa się szorstkości wełny, — są to przeważnie wyroby lepsze, droższe.

Wyroby z wojłoku są grubsze, cięższe i przy prowadzeniu palcami po wojłoku wyraźnie wyczuwa się jakby piaskowatość, szorstkość wełny, — są to wyroby tańsze.

Według poz. 210 p. 1 lit. a, wzgl. p. 2 lit. a, winny być odprawiane wyroby z filcu pluszowego, o ile odpowiadają warunkom, wymienionym w charakterystyce do wyrobów z filców z puchu zwierzęcego.

Leje wielkości kapelusza z wyraźnem obramowaniem ronda i ostatecznem jego zakończeniem, podlegają odprawie według poz. 210 p. 1, jako kapelusze wykończone.

Poz. 212.

1) Wobec wypadków clenia guzików z orzecha kamiennego, jako guziki z kości, Ministerstwo

Skarbu zwraca uwagę urzędów na taką nieprawidłową kwalifikację omawianego towaru i poleca przy odprawach guzików z orzecha kamiennego oraz z kości nie zadawalniać się zewnętrznym wyglądem ich, a ściśle badać materjał z którego są one zrobione i tylko po zupełnem upewnieniu się o jakości materjału kwalifikować je do p. 2, względnie 4 poz. 212.

Charakterystyczną cechą guzików z orzecha kamiennego i kości jest ich zapach przy spalaniu, w pierwszym wypadku — palonego drzewa, w drugim — palonego rogu.

2) Guziki skórzane — według poz. 212 p. 2 lit. b tar. celnej.

Poz. 215.

1) Papierośnice blaszane, z miedzi i t. p. pospolitych metali, bez dodatku innych materjałów, posrebrzania lub pozłacania, podlegają opłacie cła według poz. 215 p. 4.

2) Wyroby wymienione w pozycji 215, niewykończone lub napół obrobione, podlegają cłu według tej pozycji narówni z wyrobami gotowemi.

3) Wyroby galateryjne, ozdobione drogiemi kamieniami prawdziwemi lub sztucznemi, podlegają cłu według p. 1.

4) Kamienie do zapalniczek, według poz. 215 p. 4 tar. celnej.

Poz. 216.

1) Wszelkie przedmioty, mające zastosowanie przy robotach kancelaryjnych lub rysunkowych, o ile nie są w innych pozycjach taryfy wymienione, podlegają cłu według tej pozycji.

2) Według poz. 216 p. 4 podlegają cleniu nie tylko pióra stalowe do pisania (stalówki) ostatecznie wykończone, lecz i pióra takie z brakami w ich wykończeniu, jak czyszczenie, galwanizowanie, przecinanie końców i t. p.

3) Wobec wypadków nieprawidłowego clenia gum do wycierania ołówka, atramentu i plam zawiadamia się, że wymienione artykuły, zwykle przywożone w kształcie płytek i krążków podlegają taryfikacji według pozycji 216 p. 1, jak przyrządy piśmienne.

Poz. 228 wywozowa.

W celu ułatwienia prawidłowej taryfikacji drewna przy wywozie podaje się poniżej nomenklaturę i charakterystyczne cechy głównych gatunków drewna, objętych obowiązującą taryfą wywozową oraz gatunków wolnych od cła wywozowego.

Dłużyce i kłody są to pnie drzew rozmaitego gatunku; w zależności od grubości, długości i gatunku drewna dłużyce i kłody otrzymują rozmaite nazwy handlowe.

Do dłużyc i kłód wymienionych w poz. 228 taryfy celnej wywozowej zalicza się tylko drzewo budowlane i tartaczne, do którego należą dłużyce i kłody drzew rozmaitego gatunku, nieokorowane lub na czerwono okorowane (t. j. bez obnażenia drzewa) o grubości od 21 centymetrów (bez kory) w cieńkim końcu i dowolnej długości.

Do drewna opłacającego cło wywozowe zalicza się również wszelkie dłużyce i kłody, chociażby czysto okorowane, niewymienione poniżej jako wolne od cła.

Dla odróżnienia dłużyc i kłód, podlegających opłacie cła wywozowego od sepcjalnych gatunków drewna, wolnych obecnie od opłaty cła wywozowego, podaje się poniżej charakterystyczne cechy gatunków części spotykanych w handlu, a mianowicie kopalniaków, słupów telegraficznych i telefonicznych, papierówki w stanie okrągłym i łupanym, kłód (kloców) belgijskich i żerdzi.

Kopalniaki są to cienkie kłody sosnowe, jodłowe i świerkowe o grubości do 20 (dwudziestu) centymetrów włącznie w cienkim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane i długości do 8 m. włącznie.

Słupy telegraficzne i telefoniczne są to cienkie kłody sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o średnicy 20 cm. włącznie w cienkim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane, długości od 7,5 do 12 m. włącznie. Słupy telegraficzne i telefoniczne bywają zazwyczaj gładko z sęków oczyszczone.

Papierówka okrągła jest to drzewo świerkowe i jodłowe w stanie okrągłym (wałki) czysto okorowane, dowolnej średnicy i długości 1,1 m. względnie do 2,2 m. (podwójne).

Papierówka łupana jest to drewno świerkowe i jodłowe łupane o długości do 1,1 m. względnie do 2,2, czysto okorowane i z gładko czyszczonemi sękami, czem się różni od drewna opałowego łupanego (w szczapach).

Papierówka osikowa w stanie okrągłym, są to kloce osikowe okrągłe o grubości najwyżej 22 cm. w cienkim końcu, czysto okorowane i o długości do 1,1 metra względnie do 2,2 metra.

Papierówka osikowa łupana (w szczapach) jest to drewno osikowe łupane o długości do 1.1 metra względnie 2.2 metra czysto okorowane.

Kłody (kloce) belgijskie są to kłody dębowe okorowane lub nie, o długości od 2,6 metra do 2,8 metra i o średnicy od 25 do 33 centymetrów w cienkim końcu.

Żerdzie są to dłużyce cienkie, mające w odległości 1 metra od grubszego końca najwyżej 14 cm. średnicy, okorowane lub nie dowolnej długości.

Drewno impregnowane we wszelkim stanie nie podlega opłacie cła wywozowego.

Przy wymirzaniu drzewa dopuszcza się pewne odstępstwo od powyżej wymienionych wymiarów (tolerancję), wynoszące jeden (1) cm. w grubości drewna i dziesięć (10) cm. w długości, o ile ilość sztuk, przekraczających wymiary wskazane jest nieznaczna (nie przenosi 10% całego ładunku).

Poz. 242 wywozowa.

Wobec wiadomości, że przez niektóre urzędy celne pod postacią odpadków bawełnianych, lub zwrotnych ambalaży z pod bawełny wywożone są, podlegające cłu szmaty wszelkie, Departament Ceł wyjaśnia, że pod odpadkami bawełnianemi należy rozumieć tylko wyczoski, lub końce bawełniane, które ze względu na swój stan i wygląd nie nasuwają wątpliwości, że rzeczywiście są odpadkami powstałemi przy przerobie bawełny.

Pod określeniem „zwrotne ambalaże“ należy rozumieć takie opakowania, które nadawać się jeszcze mogą do ponownego ich użytku, do tego samego celu. Byłe zaś ambalaże z pod bawełny, stanowiące obecnie rzadką, w wielu miejscach porwaną tkaninę jutową, lub konopną, jako nie odpowiadające wymienionym wyżej warunkom, przy wywozie winny być traktowane jako szmaty, podlegające opłacie cła, według poz. 242 taryfy wywozowej.

Wyjaśnienia w sprawie przywozu lekarstw. surowic i środków odurzających.

Zgodnie z postanowieniami obecnej taryfy celnej przywóz niektórych środków leczniczych może się odbywać wyłącznie na podstawie zezwolenia Ministerstwa Skarbu. Do tego rodzaju środków należą te, które są objęte następującemi pozycjami taryfy celnej: poz. 44 p. 4; poz. 112 p. 12 lit. c i d, oraz częściowo lit. a i b p. 23, p. 24, poz. 113 p. 1 i 2, poz. 114, poz. 116 lit. a i b.

Pozwolenie przewidziane w uwagach do poz. 44 p. 4 do poz. 112. p.: 12, 23 i 24, do poz. 113, 114 i do poz. 116 Ministerstwo Skarbu wydaje po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych bądź z innemi na stałe lub też na każdy osobny transport.

Stałe zezwolenia są udzielane w drodze ogłaszania specjalnych perjodycznie uzupełniających lub zmienianych wykazów. Wykazy te obejmują: niektóre surowice i szczepionki (poz. 44 p. 4), niektóre alkoloidy w postaci dozowanej (tabletki i t. p., poz. 112 p. 12 lit. a i b), preparaty organoterapeutyczne, specyfiki farmaceutyczne (z wyjątkiem tych specyfików, w których skład wchodzą substancje odurzające) i wszelkiego rodzaju lekarstwa gotowe oraz plastry lecznicze (poz. 113 p. 1 i 2).

Specyfiki farmaceutyczne, lekarstwa gotowe, lub plastry, zawierające składniki podlegające wyższej opłacie, podlegają cłu według stawek dla tych ostatnich.

Specyfiki farmaceutyczne, objęte dołączonym do niniejszego wykazem (Załącznik Nr. 1) oraz dalszemi jego uzupełnieniami, winny pod względem ich opakowania odpowiadać warunkom wymienionym w rozporządzeniu b. Ministra Publicznego z dnia 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 640).

Specjalne jednorazowe zezwolenia na każdy transport Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wydaje na przywóz: surowic i szczepionek niewymienionych w wykazach (poz. 44, p. 4) pochodnych arsenobenzolu, jak salvarsan, neosalvarsan, neoarsenobenzol i t. p. (poz. 112 p. 23), substancyj i przetworów odurzających, objętych ustawą, z dnia 22 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559), jak opium we wszelkich postaciach, morfina i inne (z wyjątkiem kodeiny) alkaloidy opium, heroina, kokaina wszelkie sole i przetwory tych substancyj poz. 112 p. 12 lit. c i d. i poz. 116 lit. a i b).

Szczegółowy tryb postępowania przy udzielaniu jednorazowych zezwoleń na każdy transport substancyj i przetworów odurzających jest określony w rozporządzeniu, z dnia 20 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 98). Dla łatwiejszej orjentacji przy orzekaniu, które preparaty podlegają opłacie cła i ograniczeniom według poz. 112 p. lit. c i d., dołącza się do niniejszego osobny wykaz tych preparatów najczęściej przywożonych (załącznik Nr. 2).

Odprawa celna wszelkich środków leczniczych i trucizn, w myśl § 6 p. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, z 1921 r. poz. 64) odbywać się może tylko na zasadzie rocznych zaświadczeń, wydawanych przez państwowe władze administracyjne II instancji t. j. przez województwa, a w m. st. Warszawie przez Komisarjat Rządu według podanego wzoru (załącznik Nr. 3).

Odprawa celna środków leczniczych (w tej liczbie i specyfików farmaceutycznych), nie zawierających składników gwałtownie działających, dla osobistego użytku i w drobnych ilościach, może być dokonana bez przedłożenia rocznego zaświadczenia. Środki lecznicze i specyfiki farmaceutyczne, które należą do kategorji gwałtownie działających, lub do których wchodzą składniki gwałtownie działające, oznaczone są bądź w taksie aptekarskiej, bądź w wykazach jednym lub dwoma krzyżykami.

Żadne środki lecznicze nie mogą być sprowadzane jako próby bez wartości.

Załącznik № 1.

WYKAZ

specyfików farmaceutycznych i preparatów organoterapeutycznych dozwolonych na zasadzie uwagi 3 do poz. 113 taryfy celnej, do przywozu na cały obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej.

I. Opłata celna według poz. 113 p. 1.

				Nr. reg.
†	Acetyl— Nirvanol (tabletki)	Farbwerke dawn. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	875
	Acidol—Pepsin St. I (tabletki)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	" "	659
	Acidol—Pepsin St. II (tabletki)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	" "	475
†	Acitrin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	724
†	Acykal (tabletki)	Teodor Teichgraeber w Berlinie	" "	750
††	Adalin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	342
†	Adamon (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	532
†	Adigan-Lösung	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	" "	944
†	" Tabletten	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	" "	945
††	Adrenaline Clin (płyn)	Comar et Cie w Paryżu	" "	304
††	Adrenalin chlorid esolution	Parke, Davis et Cie w Londynie	" "	304
††	Adrepatine pommade	Laboratoires Laleuf w Paryżu	" "	314
††	Adrepatine suppositores	Laboratoires Laleuf w Paryżu	" "	315
†	Aethone	M. Falcoz et Cie w Paryżu	" "	245
†	Agobilin (tabletki i płyn)	Gehe et Cie w Dreźnie	" "	643
†	" " "	" " " w Aussig	" "	—
†	Agonol Cognet	A. Cognet et Cie w Paryżu	" "	237
†	Alival (roztwór w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst n/M	" "	817
†	Alival (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst n/M	" "	633
†	Allegan (kapsułki)	Fabryka Farb d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	847
††	Allocaine A. (Solutio Novocaini gallici cum Adrenalino)	Lumiere w Ljonie	" "	558
††	Allocaine AA. (Solutio Novocaini gallici cum Adrenalino)	Lumière w Ljonie	" "	559

				Nr. ger.
	Caporit (proszek)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		744
	Caporit z talkiem (proszek)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		743
	Caporit Wundsalbe	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		742
	Capsicum Pflaster	P. Beiersdorf et Cie w Hamburgu		773
†	Capsules Cognet	A. Cognet et Cie w Paryżu	z przep. lek.	236
	Capsules d'Apioline de Chapoteaut	Laboratoires de Pharmacologie Generale Dr. Ph. Chapelle w Paryżu		866
†	Capsules Mathey-Caylus	Comar et Cie w Paryżu	" "	301
†	Casbis	Leopold Cassella i S-ka w Frankfurcie n/M	" "	797
	Cascara Midy	Laboratoires Midy w Paryżu		165
	Cascarine Leprince (pigułki)	Dr. Maurice Leprince w Paryżu		151
†	Caseosan (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka v. Heyden w Radabeul		595
†	Cerolin (pigułki)	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim	" "	539
†	Cigarettes d'Abyssinie Exibard	H. Ferre, Blottiere et Cie w Paryżu	" "	362
†	Cinnozyl (płyn w ampułkach)	Comar et Cie w Paryżu	" "	941
†	Citarin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	577
†	Citobarium (do stosowania per rectum)	E. Merck w Darmsztadzie	" "	435
†	Citobarjum do użytku wewnętrznego	E. Merck w Darmsztadzie	" "	452
	Chinin-phytin (tabletki)	Tow. Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		421
	Chinosol Deci-Plätchen	Fabryka Chinosoli w Hamburgu		805
	Chinosol (tabletki)	Fabryka Chinosolu w Hamburgu		514
	Chinosol do użytku weterynaryjnego (tabletki)	Fabryka Chinosolu w Hamburgu		806
	Chinosol-Scheidenpulver	Fabryka Chinosolu w Hamburgu		515
	Choleine Camus (pigułki)	Derrasse Freres w Paryżu		360
†	Cholelysin (tabletki)	J. E. Stroschein w Berlinie	" "	361
†	Colchurecin (tabletki)	J. E. Stroschein w Berlinie	" "	438
††	Collobiase de Sulfhydrargyre (płyn w ampułkach)	Boulanger Dausse et Cie w Paryżu	" "	321
†	Collobiase de soufre (płyn w ampułkach)	Boulanger, Dausse et Cie w Paryżu	" "	323
	Colloidine	Laboratoires Darbord w Paryżu	" "	190

					Nr. reg.
†	Combretin (płyn)	Laboratoires Delattre w Paryżu	z przep.	lek.	929
	Cornina	P. Beiersdorf et Cie w Hamburgu	„	„	774
†	Coramine (płyn w ampułkach)	Tow. Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei	„	„	902
†	Coramine (płyn)	Tow. Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei	„	„	903
	Coryfin Bonbons	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Lewerkusen	„	„	503
†	Crayons Chaumel adstringents	Fumouze et Cie w Paryżu	„	„	480
	Creosal Dubois	Laboratoires Dubois w Paryżu	„	„	192
†	Cryogenine (cachets)	Lumiere w Ljonie	„	„	525
†	Cryogenine (tabletki)	„ „ „	„	„	132
††	Cyarsal (płyn w ampułkach)	J. D. Riedel w Berlinie	„	„	660
†	Cylotropin (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka Akc. E. Schering w Berlinie	„	„	881
†	Degalol (tabletki)	J. D. Riedel w Berlinie	„	„	687
†	Dermatol (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst n/M.	„	„	626
†	Diabetifuige Perraudin (proszki)	Laboratoires des Produits „Scientia" w Paryżu	„	„	516
††	Dial (płyn w ampułkach)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	„	„	798
††	Dial (płyn)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	„	„	799
††	Dial (tabletki)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	„	„	462
††	Dialacetin (tabletki)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	„	„	465
†	Digalen (płyn w ampułkach)	Hoffmann La Roche w Bazylei	„	„	645
†	Digalen (płyn)	Hoffmann La Roche w Bazylei	„	„	644
†	Digalen (granulki)	Hoffmann La Roche w Bazylei	„	„	647
†	Digalen (tabletki)	Hoffmann La Roche w Bazylei	„	„	646
†	Digaton Intrag (płyn w ampułkach)	Tow. Akc. „Chemosan" w Wiedniu	„	„	957
†	Digaton Injectulen (płyn w ampułkach)	Tow. Akc. „Chemosan" w Wiedniu	„	„	958
†	Digaton Lösung (płyn w ampułkach)	Tow. Akc. „Chemosan" w Wiedniu	„	„	959
†	Digaton Tabletten	Tow. Akc. „Chemosan" w Wiedniu	„	„	960
†	Digipurat (płyn w ampułkach)	Knoll et C-ie w Ludwigshafen	„	„	509
†	Digipurat liquid	Knoll et C-ie w Ludwigshafen	„	„	510
†	Digipurat (tabletki)	Knoll et C-ie w Ludwigshafen	„	„	508

				Nr. reg.
††	Allocaine B. (Solutio Novocaini gallici cum Adrenalino)	Lumière w Ljonie	z przep. lek.	560
††	Allocaine BB. (Solutio Novocaini gallici cum Adrenalino)	Lumière w Ljonie	„ „	561
††	Allocaine C. (Solutio Novocaini gallici cum Adrenalino)	Lumière w Ljonie	„ „	562
††	Allonal Roche w tabletkach	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	928
††	Allocaine J. (Solutio Novocaini gallici)	Lumière w Ljonie	„ „	563
†	Amphotropin (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst n/M	„ „	642
††	Ampoules Jumelles	Lumière w Ljonie	„ „	527
	Amylodiastase (syrop)	A. Thepenier w Paryżu	„ „	343
†	Angiolymphe (płyn w ampułkach)	Laboratoires du dr. Roux w Angers	„ „	246
†	Antithyreoidin Moebius (płyn w ampułkach)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	666
†	Antithyreoidin Moebius (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	665
	Anusol (czopki)	Fabryka Chemiczna Goedecke et Cie w Lipsku	„ „	813
††	Apocynine dr. Deschamp (płyn w ampułkach)	Laboratoires Laleuf w Paryżu	„ „	198
††	Apocynine dr. Deschamp (tabletki)	Laboratoires Laleuf w Paryżu	„ „	197
†	Arhéol	P. Astier w Paryżu	„ „	150
††	Aricyl (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	739
††	Arsenferratin (tabletki)	C. F. Boehringer w Mannheim	„ „	556
††	Arsentrifferrin (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	550
††	Arsoferrin-tektollettes (tabletki)	Apotheke z. heiligen Geist-Barber i Rosner w Wiedniu	„ „	684
††	Arsycodile (płyn w ampułkach)	Maurice Leprince w Paryżu	„ „	202
†	Artosin (tabletki)	C. B. Boehringer w Mannheim	„ „	686
	Aspasmon	„Norgine" w Uściu n/Łabą	„ „	767
	Aspirin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	344
††	Astmolysin (płyn w ampułkach) (Extractum aquosum Gland. Suprarenalis et Pituitariae)	Fabryka środków farm. Dr. Kade w Berlinie	„ „	815
†	Atophan (tabletki)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	„ „	434

				Nr. reg.
†	Atophanyl (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	z przep. lek.	732
†	Atophanyl (płyn w ampułkach) do użytku weterynaryjnego	Chemiczna Fabryka d. Akc E. Schering w Berlinie	" "	519
†	Atoquinol (tabletki)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	" "	420
	Autoplasme sinapise	Maison L. Frère (E. Vaillant et Cie) w Paryżu	" "	956
	Baume Bengué	Dr. Bengué w Paryżu	" "	450
	Bensons Plaster	Seabury i Johnson w Nowym Jorku	" "	872
†	Bismogenol (płyn w ampułkach)	E. Tosse et Cie w Hamburgu	" "	694
†	Bismogenol (płyn)	E. Tosse et Cie w Hamburgu	" "	882
†	Bismoluol (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	" "	769
†	Bismosalvan (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	" "	770
†	Bismuthoidol injectable (płyn w ampułkach)	M. Robin w Paryżu	" "	755
†	Bolease Monal (globules)	Monal et Cie w Paryżu	" "	194
†	Borovertin (tabletki)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	" "	472
†	Bromalin (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie	" "	601
	Bromipin (capsulae elasticae)	E. Merck w Darmsztadzie	" "	763
	Bromipin (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie	" "	668
	Bromlecitin (tabletki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	" "	771
	Bromone	M. Robin w Paryżu	" "	156
†	Bromural (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	" "	662
	Bulgarine	A. Thepenier w Paryżu	" "	345
†	Butalan	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	487
††	Cacodylate de fer Glasser (płyn w ampułkach)	Dr. Coirre w Paryżu	" "	253
††	Cacodylate de Soude Glasser (płyn w ampułkach)	Dr. Coirre w Paryżu	" "	252
††	Cacodylate de Soude Clin (płyn w ampułkach)	Comar et Cie w Paryżu	" "	302
†	Calcium Diuretin (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	" "	699
	Candiolin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	723

				№ reg.
†	Digitaline cristalisée (płyn w ampułkach)	Laboratoires Nativelle w Paryżu	z przep. lek.	356
†	Digitaline cristalisée (granules)	Laboratoires Nativelle w Paryżu	„ „	358
†	Digitaline cristalisée (solution)	Laboratoires Nativelle w Paryżu	„ „	357
†	Digitalis Dispert (tabletki)	Krause, Medico Gesellschaft w Monachjum	„ „	777
†	Dijodyl (kapsułki)	I. D. Riedel w Berlinie	„ „	619
††	Diphasol (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna „Chemosan" w Wiedniu	„ „	848
†	Diphtosan (tabletki)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	„ „	471
	Diplosal (tabletki)	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim		597
	Distol (żelatynowe kapsułki)	Fabryka Chemiczno-Farmaceutyczna „Chinoin" w Ujpest		863
†	Diuretin (tabletki)	Knoll et C-ie w Ludwigshafen	„ „	591
††	Dormiol płynny	Kalle et Cie w Biebrich n/R	„ „	623
	Dragees Bengué	Dr. J. Bengué w Paryżu		823
	Eisenphytine pilules	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		422
†	Ektebin (maść)	E. Merck w Darmsztadzie	z przep. lek.	451
††	Elarson (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen	„ „	546
††	Elarson-Eisen (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen	„ „	848
††	Elbon (comprimées)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	„ „	423
	Eldoform (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen		722
†	Electrocuprol (płyn w ampułkach)	Comar et C-ie w Paryżu	z przep. lek.	485
†	Electroferrol (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka v. Heyden w Radebeul	„ „	730
††	Embarin (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka v. Heyden w Radebeul	„ „	728
†	Emetine Glasser (płyn w ampułkach)	Dr. Coirre w Paryżu	„ „	255
	Energetene de Ribes nigrum (Cassis)	Les Etablissements Byla w Paryżu		81
	Energetene de sauge	Les Etablissements Byla w Paryżu		87
†	Energetene de Valeriane	Les Etablissements Byla w Paryżu	z przep. lek.	82
††	Enesol (płyn w ampułkach)	Comar et C-ie w Paryżu	„ „	942
†	Enterovaccin (pigułki)	Lumiere w Ljonie	„ „	523
†	Epilepticon	Dr. R. i O. Weil we Frankfurcie n/M.	„ „	160
†	Essentia testiculorum (płyn)	Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	854

				Nr. reg.
†	Essentia testiculorum (płyn)	G. Reanbourg w Paryżu	z przep. lek.	962
†	Eufin	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim	„ „	518
	Euchinin (tabletki)	Zimmer et Cie we Frankfurcie		878
	Eumenol (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie		667
†	Eumictine	Maurice Leprince w Paryżu	z przep. lek.	199
†	Euphylin (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Byk-Guldenwerke w Berlinie	„ „	877
†	Eustenin (tabletki)	Zimmer et Cie w Frankfurcie n/M	„ „	871
††	Extractum aquosum Glandulae Pituitariae cum Adrenalino (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	837
†	Extractum aquosum glandulae pinealis steril. (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	947
†	Extractum Chinae Nanning w opakowaniach nie mniejszych niż ½ klg.	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	
†	Extractum corporis lutei (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	820
†	Extractum aquosum ovarii steril. (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	948
†	Extractum Glandulae Thyreoideae aquosum (płyn w ampułkach)	Fąbryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	835
†	Extractum Testiculi aquosum (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcia	„ „	833
	Feroxal Buisson	Etablissement Alb. Buisson w Paryżu		340
	Ferratin (tabletki)	C. F. Boehringer w Mannheim		555
††	Ferrocodile (płyn w ampułkach)	Maurice Leprince w Paryżu	z przep. lek.	201
	Ferrophytine (granules)	Two Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		581
†	Ferro-Sajodin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie Leverkusen i Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	585
†	Feuilles d'Abyssinie Exibard	H. Ferre, Blottiere et Cie w Paryżu	„ „	365
†	Fibrolysin (płyn w ampułkach)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	653
†	Fibrolysin (czopki)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	655
†	Fibrolisin (roztwór do oczu)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	654
†	Filmaron (kapsułki)	C. F. Boehringer w Mannheim	„ „	543
†	Flavicid (płyn w ampułkach)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	„ „	470
†	Flavicid (tabletki)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	„ „	469

				Nr. reg.
	Fogyl (pastylki)	Les Etablissements Chatelain I. Cabrol et Cie w Paryżu	z przep. lek.	925
	Fondant Collobiase de Soufre	Boulanger et Dausse w Paryżu		185
	Fondant iodotannique	Boulanger et Dausse w Paryżu		184
	Fortosan (proszek)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		424
†	Gardan (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	641
†	Gelatina sterilisata	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	807
†	Gelée	Lumiere w Ljonie	„ „	521
†	Geneserin płyn w amp.	A. Beaugonin w Paryżu	„ „	963
†	„ płyn	„ „	„ „	964
†	„ granulki	„ „	„ „	965
†	Glanduitrin (Extractum aquosum Glandulae Pituitariae) płyn w ampułkach	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	836
†	Glandula ovarii siccata (tabletki)	Parke, Davis et Cie w Londynie	„ „	900
†	Globeol	Les Etablissements Chatelain w Paryżu	„ „	449
	Glycerophosphate	M. Robin w Paryżu		211
	Glycerophosphate injectable	M. Robin w Paryżu		155
	Glykolaine	M. Robin w Paryżu		154
†	Gonosan	T-wo Akc. I. D. Riedel w Berlinie	z przep. lek.	161
	Goudron-Guyot capsules	Maison L. Frère w Paryżu		130
	Goudron-Guyot Liqueur	Maison L. Frère w Paryżu		129
†	Gouttes Livoniennes	Laboratoires Trouette-Perret w Paryżu	z przep. lek.	189
†	Granugenpasta	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	590
†	Granules a l'extrait de Strophantus	Catillon w Paryżu	„ „	118
††	Granules a la Strophantine cristallisée	Catillon w Paryżu	„ „	117
†	Granules de Boldine	A. Houde w Paryżu	„ „	970
	Guipsine (pigułki)	Maurice Leprince w Paryżu		203
	Guttaplast Acidum salicyl. et Extr. Cannabis Ind. № 64.	P. Beyersdorf et Cie w Hamburgu		
	Guttaplast Acidum carbolicum et Zincum oxyd. № 28	P. Beyersdorf et Cie w Hamburgu		
	Guttaplast Zincum oxydatum № 24	P. Beyersdorf et Cie w Hamburgu		
†	Helminal (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie	z przep. lek.	442

				Nr. reg.
†	Halmitol (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	443
	Hemoneurol	A. Cognet et Cie w Paryżu		346
†	Hemoplase (płyn w ampułkach)	Laboratoires Lumiere w Ljonie	„	680
	Hemoplase (cachets)	Laboratoires Lumiere w Ljonie		683
	Hemoplase (dragees)	Laboratoires Lumiere w Ljonie		681
	Hemoplase (granules)	Laboratoires Lumiere w Ljonie		682
†	Herial A. (pigułki)	H. Laire w Paryżu	„ „	544
†	Herial B. (pigułki)	H. Laire w Paryżu	„ „	545
††	Hermophenyl (dragées)	Lumière w Ljonie	„ „	529
†	Hermophenyl (ołówki)	Lumiére w Ljonie	„ „	531
††	Hermophenyl (tabletki)	Lumiére w Ljonie	„ „	526
†	Hermophenyl (tabletki do użytku weterynaryjnego)	Lumiére w Ljonie	„ „	530
†	Hetol (płyn w ampułkach)	Kalle et Cie w Biebrich n/R	„ „	814
†	Hexal (tabletki)	I D. Riedel w Berlinie	„ „	618
†	Hexeton (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	816
†	Hexophan (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	640
†	Hexophan-Lithium (płyn w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	840
†	Hexophan-Lithium Salz brausendes	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	839
†	Hordenine Lauth (płyn w ampułkach)	Pharmacie Rogé Cavaillés w Paryżu	„ „	448
†	Huile Grise	Charlard-Vigier w Paryżu	„ „	116
	Hydropyrin (tabletki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie		778
	Hyperol (tabletki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie		779
†	Hypophysin (płyn w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	
†	Hypophysin (płyn)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	
†	Hypophysen (Extrakt)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	„ „	773
†	Hyrganol (płyn w ampułkach)	Etablissements Poulenc Freres w Paryżu	„ „	780
†	Hyrganol (kapsułki)	Etablissements Poulenc Freres w Paryżu	„ „	781

				№ reg.
	Ichtalbin (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen		540
†	Injection au Matico de Grimault (płyn w ampułkach)	Laboratoires de Pharmacologie Generale Dr. Ph. Chapelle w Paryżu	z przep. lek.	864
†	Insulin „AB"	The British Drug Houses w Londynie	„ „	473
†	Insulin Neerlandicum	Societé anonyme „Organon" w Oss	„ „	
†	Intrait de Digitale (solution)	Boulanger et Dausse w Paryżu	„ „	186
†	Intrait de Marrond Inde (solution)	Boulanger et Dausse w Paryżu	„ „	183
	Intrait de Valeriane (solution)	Boulanger et Dausse w Paryżu		210
†	Isacene (granulki)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	z przep. lek.	894
†	Iso-Arhéol (kapsułki)	P. Astier w Paryżu	„ „	760
†	Isotol (płyn w ampułkach)	„Norgine" w Uściu n/Łabą	„ „	801
†	Istizin (cukierki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	490
†	Istizin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	489
	Istycyna (proszek do użytku weterynaryjnego)	Fabryka barwników d. Fr. Beyer et Cie w Leverkusen		738
††	Jod-Elarson (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	547
†	Jodferratin (tabletki)	C. F. Boehringer w Mannheim	„ „	542
†	Jodferratose (syrop)	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim	„ „	506
†	Jodfortan (tabletki)	Chemiczna Fabryka A. Jaffe w Berlinie	„ „	575
†	Jodhyrine du or. Deschamps (tabletki)	Laboratoires Laleuf w Paryżu	„ „	483
†	Jodipin (płyn w ampułkach)	E. Merck w Darmasztadzie	„ „	603
†	Jodipin (tabletki)	E. Merck w Darmasztadzie	„ „	602
†	Jodival (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	551
†	Jodlecithin (pigułki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	782
†	Jodlecithin (tabletki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	783
†	Jodone	M. Robin w Paryżu	„ „	370
†	Jodone injectable (płyn w ampułkach)	Laboratoires M. Robin w Paryżu	„ „	908
†	Jodostarin (tabletki)	Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	648
†	Jodurase (pastylki)	Ch. Couturieux w Paryżu	„ „	320
†	Jubol (tabletki)	J. Cabrol et Cie w Paryżu	„ „	468
††	Juvenin (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	491

				Nr. reg.
††	Juvenin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	492
	Kalmopyrin (tabletki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	784
	Kautschuk Nabel Pflaster	Gimborn i Zifferer w Wiedniu		
††	Kinectine Naline	N. Manzon w Paryżu	„ „	158
†	Koagulen-Ciba (tabletki)	Tow. Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei	„ „	966
†	„ „ (płyn w amp,)	„ „ „ „ „	„ „	967
†	„ „ (proszki)	„ „ „ „ „	„ „	968
	Kola Astier	P. Astier w Paryżu	„ „	232
	Kotwiczny Pain-Expeller	A. Richter et Cie w Rudolfsztacie	„ „	251
	Kresival	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	698
	Kymosine	H. Rogier w Paryżu	„ „	248
	Lactobacilline (tabletki)	Darrasse Freres w Paryżu	„ „	371
†	Lactophenin (tabletki)	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim	„ „	596
†	Lantol (płyn w ampułkach)	Ch. Couturieux w Paryżu	„ „	417
†	Lantol (kapsułki)	Ch. Couturieux w Paryżu	„ „	416
†	Lecithine (płyn w ampułkach)	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie	„ „	511
†	Lecithine ampoules	Comar et Cie w Paryżu		298
	Lecithine granules	Comar et Cie w Paryżu		299
	Lecithine pilules	Comar et Cie w Paryżu		300
	Leukoplast	P. Beiersdorf et Cie w Hamburgu		579
	Levurine Brute	Ch. Couturieux w Paryżu		318
	Levurine Extractive (tabletki)	Ch. Couturieux w Paryżu		319
	Levurinose Blaes (mączka)	Chemiczna Fabryka I. Blaes et Cie w Lindau		812
	Levurinose Hefe Seife	Chemiczna Fabryka I. Blaes et Cie w Lindau		811
†	Lipojodin (tabletki)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	z przep. lek.	452
†	Liquitalis (płyn w ampułkach)	T-wo Akc. Gehe et Cie w Dreźnie i	„ „	
	„ „ „	„ „ w Aussig	„ „	831
†	Liquitalis (płyn)	T-wo Akc. Gehe et Cie w Dreźnie i		
	„ „ „	„ „ w Aussig	„ „	830
	Lithine du dr. Gustin	A. Mille w Paryżu		247

				Nr. reg.
††	Ludin ampoules	Laboratoires Rey w Dijon	z przep. lek.	751
††	Ludin granules	Laboratoires Rey w Dijon	„ „	752
††	Ludin sirop	Laboratoires Rey w Dijon	„ „	753
††	Luminal (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie i Fabryka barwników d. Fr. Bayer w Leverkusen	„ „	533
††	Luminal Natrum (Substanz in Ampullenpackung)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	
†	Magnesium perhydrol (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	573
	Magnocid-Glycerin	E. Merck w Darmsztadzie		604
	Magnocid (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie		605
	Mastisol	B-cia Schubert w Berlinie		373
†	Maturin (płyn w ampułkach)	Fabryka Chemiczna Akc. d. E. Schering w Berlinie	z przep. lek.	456
††	Medinal (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	z przep. lek.	803
††	Medinal (tabletki)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	„ „	439
†	Melubrin (tabletki)	Farbwerke Meister Lucius i Brüning w Hoechst n/M	„ „	627
†	Mesolhorium Buisson Concentration A (płyn w ampułkach)	Etablissements Albert Buisson w Paryżu	„ „	935
†	Mesolhorium Buisson Concentration B (płyn w ampułkach)	Etablissements Albert Buisson w Paryżu	„ „	936
†	Mesolhorium Buisson Concentration C (płyn w ampułkach)	Etablissements Albert Buisson w Paryżu	„ „	937
††	Mergal	Tow. Akc. I D. Riedel w Berlinie	„ „	152
†	Mirion	Suchy Werke w Wiedniu	„ „	121
	Mitigal	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		458
	Mouches de Milan na jedwabiu poz. 113 p. 2	Le Perdriel w Paryżu		179
	Musculosine	Les Etablissements Byla w Paryżu		80
†	Muthanol (płyn w ampułkach)	G. Fermé w Paryżu	z przep. lek.	844
†	Mycolosin (płyn)	r. Lebeault et Cie w Paryżu	„ „	972
†	Natibaine	Laboratoire Nativell w Paryżu	„ „	973
††	Neo-Arsycodile (płyn w ampułkach)	Maurice Leprince w Paryżu	„ „	205
††	Neo-Arsycodile (pigułki)	Maurice Leprince w Paryżu	„ „	206
†	Neo-Bornyval (kapsułki)	I. D. Riedel w Berlinie	„ „	624

				Nr. reg.
†	Neohexal (tabletki)	Fabryka Chemiczna I. D. Riedel w Berlinie	z przep. lek.	832
†	Neo-Hormonal (Extractum Lienis płyn do wstrzykiwań dożylnych)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	" "	457
†	Neo-Hormonal (Extractum Lienis płyn do wstrzykiwań międzymięśniowych)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	" "	691
	Neo-hydropyrin (tabletki)	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie		785
†	Neo-Riodine (płyn w ampułkach)	Laboratoires P. Astier w Paryżu	z przep. lek.	838
††	Nervocithine (płyn w ampułkach)	G. Tissot w Paryżu	" "	479
††	Nervocithine (dragees)	G. Tissot w Paryżu	" "	478
†	Neu-Cesol (płyn w ampułkach)	E. Marck w Darmsztadzie	" "	669
†	Neu-Cesol (tabletki)	E. Marck w Darmsztadzie	" "	670
†	Neuronal (tabletki)	Kalle et Cie w Biebrich n/R	" "	622
††	Nevrostenique Dausse Serie E. (płyn w ampułkach)	Boulanger et Dausse w Paryżu	" "	181
††	Nevrostenique Dausse Serie A. (płyn w ampułkach)	Boulanger et Dausse w Paryżu	" "	182
†	Nirvanol (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	" "	874
†	Nitium Buisson Crayon	Etablissements Albert Buisson w Paryżu	" "	934
†	Normacol (dragees)	„Norgine"w Uściu n/Łabą	" "	786
	Normacol	„Norgine" w Uściu n/Łabą		787
†	Novalgin (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	638
†	Novalgin (roztwór w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	" "	841
††	Novasurol (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	488
†	Novo-atophan (tabletki)	Akc. Fabryka Chemiczna d. E. Schering w Berlinie	" "	440
†	Novocain-Suprarenin (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	" "	679
†	Novocain (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	" "	637
††	Novocain-Suprarenin Lösung E. (płyn w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	" "	636
†	Novoprotin (płyn w ampułkach)	Chemische Werke w Grenzach	" "	700
††	Nuclearsitol comprimés	M. Robin w Paryżu	" "	119

				№ reg.
††	Nuclearsitol inject. (płyn w ampułkach)	M. Robin w Paryżu	z przep. lek.	868
	Nucleatol (comprimés)	M. Robin w Paryżu		153
†	Nucleatol inject. (płyn w ampułkach)	M. Robin w Paryżu	z przep. lek.	869
	Odylen (płyn)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		775
†	Oleo-Bi-Roche (płyn w ampułkach)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	z przep. lek.	907
†	Oleo-Jode (płyn w ampułkach)	Laboratoires Dubois w Paryżu	„ „	195
†	Oleo-Jode (kapsułki)	Laboratoires Dubois w Paryżu	„ „	193
†	Olesal (płyn w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	800
†	Opozones Lumière a base de glande prostatique	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	720
†	Opozones Lumière a base de glande hypophyse	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	719
††	Opozones Lumière Pluriglandulaire (Gland. Thyreoidea, Pituitaria et Suprarenalis)	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	718
†	Opozones Lumière a base bulbe	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	717
†	Opozones Lumière a base de Glande mammaire	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	716
†	Opozones Lumière a base de bile	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	715
†	Opozones Lumière a base de muqueuse intestinale	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	714
†	Opozones Lumiere a base de muqueuse stomacale	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	713
†	Opozones Lumière a base Glande pancreatique	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	712
†	Opozones Lumière a base de tissu nerveux	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	711
†	Opozones Lumière a base de Ganglions	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	710
†	Opozones Lumière a base de Placenta	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	709
†	Opozones Lumière a base de Thymus	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	708
†	Opozones Lumière a base de glande splenique	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	707
†	Opozones Lumière a base de glande orchitique	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	706
††	Opozones Lumière a base de capsules surrenales	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	705

				Nr. reg.
†	Opozones Lumière a base de glande renale	Laboratoires Lumière w Ljonie	z przep. lek.	704
†	Opozones Lumière a base de glande Hepatique	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	703
†	Opozones Lumière a base de corps jaune de l'ovaire	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	702
†	Opozones Lumière a base de glande Thyroide	Laboratoires Lumière w Ljonie	„ „	701
††	Optarson (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	592
†	Orexin (tabletki)	Kalle et Cie w Biebrich n/R	„ „	621
	Orypan liquid	Two Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		466
	Orypan syrop	Two Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		467
	Ostreine Buisson	Les Etablissements Alb. Buissons w Paryżu		339
††	Ouabaine cristallisee Arnaud (płyn w ampułkach)	Laboratoires Nativelle w Paryżu	z przep. lek	379
††	Ouabaine cristallisée Arnaud (comprimés)	Laboratoires Nativelle w Paryżu	„ „	378
	Ouataplasme Langlebert	M. Sabatier w Paryżu		241
†	Ovarian substance (w tabletkach)	Parke, Davis et Cie w Londynie	z przep. lek.	
†	Ovo-lecithine Billon (płyn w ampułkach)	Les Etablissements Poulenc Freres w Paryżu	„ „	376
	Ovo-lecithine Bilion (dragees)	Les Etablissements Poulenc Freres w Paryżu		375
	Ovo-lecithin Billon (granules)	Les Etablissements Poulenc Freres w Paryżu		377
†	Pageol	Les Etablissements Chatelain w Paryżu	z przep. lek.	380
†	Panflavin (Pastylki)	Leopold Cassella i S-ka w Frankfurcie		796
	Papier Rigollot	P. Rigollot et C-ie w Paryżu		727
†	Passiflorine (płyn)	Laboratoire Reaubourg w Paryżu	z przep. lek.	917
	Pastilles de Charbon du dr. Belloc	Maison L. Frère w Paryżu		123
	Pastilles Géraudel	A. Geraudel w Levalois		746
	Pate pectorale pheniquée de Vial (cukierki)	Laboratoires de Pharmacologie Generale Dr. Ph. Chapelle w Paryżu		865
	Pate pectorale au Goudron Guyot (cukierki)	E. Vaillant et C-ie (Maison L. Frère) w Paryżu		953
†	Peptofer du dr. Jaielet	Darrasse Freres w Paryżu		385

	Nazwa	Wytwórca		Nr. reg.
	Peptonate de fer	M. Robin w Paryżu		328
†	Peristaltine (płyn w ampułkach)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	z przep. lek.	387
	Peristaltine (tabletki)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		386
	Pergenol (pastylki)	Fabryka Chemiczna Byk-Guldenwerke w Berlinie		861
	Pergenol medicinale (tabletki)	Fabryka Chemiczna Byk-Guldenwerke w Berlinie		860
	Perhydrit (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie		567
	Perles d'essence de Terebinthine du dr. Clertan	Maison L. Frère w Paryżu		125
	Perles d'Ether du Dr. Clertau	Maison L. Frère w Paryżu		124
	Perles de Valeriane du dr. Clertan	Maison L. Frère w Paryżu		127
	Persodine (tabletki)	Lumiere w Ljonie		520
	Peruol	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie		477
	Peruscabin	Fabryka Aniliny „Agfa" w Berlinie		476
†	Phenocoll (tabletki)	Chemiczna Fabryka Akc. d. E. Schering w Berlinie	z przep. lek.	692
†	Phlogetan	„Norgine" w Uściu n/Łabą	„ „	674
†	Phosote (kapsułki)	Lambiotte et C-ie w Paryżu	„ „	167
††	Phosphostenique	Boulanger et Dausse w Paryżu	„ „	207
	Phytine (proszek, kapsułki i płyn)	Tow. Przemysłu Chemicznego „Ciba„ w Bazylei		426, 427, 428
††	Pilules Antiddiabetiques du dr. Sejournet	M. Leprince w Paryżu	z przep. lek.	390
†	Pilules de Blancard	Bartaut, Btancard Freres w Paryżu	„ „	238
†	Pilules du dr. Laville	Comar et C-ie w Paryżu	„ „	297
††	Pilules Moussette	Comar et C-ie w Paryżu	„ „	484
	Pilules Suisses	R. Brandt w Szafuzie	„ „	762
	Pilules Vegetales	Cauvin w Paryżu	„ „	754
	Pilules veritables de carbonats ferreux de Vallet	Maison L. Frère w Paryżu	„ „	128
	Piperasine Midy (granulki)	Laboratoires Midy w Paryżu	„ „	152
†	Pituglandol (Extractum aquosum Glandulae Pituitariae (Płyn w ampułkach)	F. Hoffman La Roche w Bazylei	„ „	688
†	Pituitrin (w ampułkach)	Parke, Davis et Cie w Londynie	„ „	—

				№ reg.
†	Pneumogeine (płyn w ampułkach)	J. Renard w Paryżu	z przep. lek.	486
†	Pommade Adrenostyptique Midy	Midy Freres w Paryżu	„ „	234
†	Posterisan (czopki)	Dr. Kade w Berlinie	„ „	850
†	Posterisan (maść)	Dr. Kade w Berlinie	„ „	849
	Poudre de Charbon du dr. Belloc	Maison L. Frère w Paryżu	„ „	122
†	Poudre fumigatoire d'Abyssinie Exibard	H. Ferré Blottiere et Cie w Paryżu	„ „	391
	Poudre purgative de Rogé	Maison L. Frère w Paryżu		121
†	Proveinase (tabletki)	Laboratoires Midy w Paryżu	z przep. lek.	873
	Pulbit (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		740
†	Purgen	Fabryka Chemiczna Dr. Bayer et Cie w Budapeszcie	z przep. lek.	163
†	Pyramidon (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	537
†	Pyramidon bicamphoricum (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	628
†	Pyramidon salicylicum (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	629
†	Quinby ampoulas	Laboratoires Dantin w Palaiseau	„ „	482
	Quinium Labarraque	Maison L. Frère w Paryżu		135
	Recresal (tabletki)	Chemiczna Fabryka H. i E. Albert w Amöneburgu		867
	Regenerol	Apotheke z heiligen Geist Barber i Rosner w Wiedniu		217
††	Rhenate de soude Glasser (płyn w ampułkach)	Dr. Coirre w Paryżu	z przep. lek.	254
†	Rhodazil	Laboratoire des produits „Usines du Rhone" w Paryżu	„ „	444
	Rhomnol Saccharure	Maurice Leprince w Paryżu		204
	Rhomnol (pigułki)	M. Leprince w Paryżu		394
†	Riodine	P. Astier w Paryżu	z przep. lek.	166
†	Ristin (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	725
†	Rivanol (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	635
†	Rutonal (tabletki)	Les Etablissements Poulenc Frère w Paryżu	„ „	974
	Sabromin (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst		630

				Nr. reg.
	Sagrada Barber (pastylki)	Apotheke zum heiligen Geist Barber i Rosner w Wiedniu		157
†	Sajodin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		
†	„ „	Farbwerke dawniej Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	445
†	Salipyrin (tabletki)	I. D. Riedel w Berlinie	„ „	620
†	Salen (płyn)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei	z przep. lek.	395
	Salenal (maść)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		396
†	Salyrgan (płyn w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	876
†	Santyl (kapsułki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	553
†	Santyl (płyn)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	552
†	Scavuline (pigułki)	P. Barret SS. A. Gablin w Paryżu	„ „	639
†	Secacornin (płyn w ampułkach)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	734
†	Secacornin (płyn)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	736
†	Secacornin (tabletki)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	735
†	Secale Isolation	„Norgine" w Uściu n/Łabą	„ „	810
	Sedlitz Charles Chanteaud	Laboratoire Ch. Chanteaud w Paryżu		106
	Sedobrol (tabletki)	Hoffmann La Roche w Bazylei		651
	Sel Fros	Laboratoires Trouette Perret w Paryżu		187
	Sinapisme (Senfpapier)—Rueff	Jul. Rueff-Pfemgstadt		
	Sennax w płynie	Knoll et Cie w Ludwigshafen		348
	Sennax tabletki	Knoll et Cie w Ludwigshafen		349
†	Siliquid (płyn)	C. F. Boehringer et Saehne w Mannheim	„ „	517
†	Silistren	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	586
†	Sipon (czopki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	789
†	Sirop Aubergier	Comar et Cie w Paryżu	„ „	305
†	Sirop Famel	P. Famel w Paryżu	„ „	261
	Sirop d'Hemoglobine	Laboratoire Deschiens w Paryżu		164
†	Sklerolsyrup	„Mariaterma" w Marienbadzie	z przep. lek.	808

				Nr. reg.
††	Solarson (płyn w ampułkach)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	593
†	Solurol (tabletki)	Comar et Cie w Paryżu	„ „	305
†	Solutron Pautauberge	L. Pautauberge w Paryżu	„ „	180
††	Somnifen (płyn w ampułkach)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	926
††	Sominifen (płyn)	F. Hoffmann La Roche w Bazylei	„ „	927
††	Soneryl (tabletki)	Les Etablissements Poulenc Freres w Paryżu	„ „	493
†	Spirosal Lösung (płyn)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	„ „	726
†	Stafylaza (płyn)	P. Lebeault et Cie w Paryżu	„ „	971
††	Strophantinlösung	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim		
†	Stypticin (tabl.)	E. Merck w Darmsztadzie	„ „	671
†	Styptol (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	541
†	Styracol (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen	„ „	554
	Sulfhydral	Laboratoire Ch. Chanteaud w Paryżu		111
†	Sulfoidol injectable (płyn w ampułkach	M. Robin w Paryżu	z przep. lek.	502
†	Suppositoires Midy	Midy Freres w Paryżu	„ „	233
	Suppositoires Pepet	H. Rogier w Paryżu		249
††	Suprareninum hydrochlor. synthet. solutum (płyn w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	634
††	Suprareninum syntheticum hydrochloricum solutum	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	538
†	Tabulettae corporis lutei siccati	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	821
†	Tabulettae Glandulae Thyreoideae siccatae	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	z przep. lek.	842
†	Tabulettae Hypophysis cerebri siccatae	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	818
†	Tabullettae Ovari siccati	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	819
†	Tabulettae Glandulae Pancreatis	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	949
†	Tabulettae Testiculi siccati	Fabryka Chemiczna Gedeon Richter w Budapeszcie	„ „	834
	Tamar Indien Grillon	Societe Tamar Indien Grillon w Paryżu		930
	Tannalbin (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen		580

				Nr. reg.
	Tannismut (tablitki)	Chemiczna Fabryka v. Heyden w Radebeul		731
†	Taphosote Perles	Lambiotte et Cie w Paryżu	z przep. lek.	168
†	Tecarine (płyn w ampułkach)	Etablissements Poulenc Freres w Paryżu	" "	758
†	Tecarine (tabletki)	Etablissements Poulenc Freres w Paryżu	" "	759
	Ternose	Laboratoires Trouette-Perret w Paryżu		188
	Thapsia	Le Perdriel w Paryżu		178
†	Theacylon (płyn w ampułkach)	E. Merck w Darmsztadzie	z przep. lek.	330
†	Theacylon (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie	" "	329
	Thé Chambard	„Sicre" w Paryżu		632
†	Theocin (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	793
†	Theocinum natrium aceticum (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	" "	695
	Le Thermogene	Vandenbroeck et Cie w Forest des Bruxelles		242
	Thiocol (tabletki)	Hoffman La Roche w Bazylei		649
†	Thiodine (płyn w ampułkach)	A. Cognet et Cie w Paryżu	z przep. lek.	347
†	Thiodine Cognet (pigułki)	A. Cognet et Cie w Paryżu	" "	235
	Tolid (proszek)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen		741
†	Tonophosphan (płyn w ampułkach)	Leopold Cassella et Cie w Franfurcie	z przep. lek,	822
†	Toramina (tabletki)	Athenstaedt i Redeker w Hemelingen	" "	792
	Transpirál (tabletki)	Fabryka preparatów chem. farm. „Artur Löw" w Wiedniu		852
†	Treposan (płyn w ampułkach)	Etablissements Chatelain w Paryżu	z przep. lek.	809
††	Tricalcine adrenalinée	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu	r przep. lek.	172
	Tricalcine chocolatée	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu		177
	Tricalcine comprimés	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu		176
	Tricalcine en cachets	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu		175
	Tricalcine en granules	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu		174
†	Tricalcine fluorée	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu	z przep. lek.	171

				№ reg.
††	Tricalcine methylarsinée	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu	z przep. lek.	173
	Tricalcine pure en poudre	Laboratoire des produits „Scientia" w Paryżu		170
	Triferrin (tabletki)	Knoll et Cie w Ludwigshafen		549
†	Trigemin (kapsułki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	685
†	Trigemin (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	„ „	761
††	Trinitrin (tabletki)	Laboratoires Laleuf w Paryżu	„ „	196
	Tulle gras	Lumiere w Ljonie		522
	Urasine (tabletki)	Laboratoire de produits „Usines de Rhone" w Paryżu		159
	Urasine efervescent. granulée	Laboratoire de produits „Usines de Rhone" w Paryżu		851
	Uricedin	J. E. Stroschein w Berlinie		402
	Urisal	Laboratoires Laleuf w Paryżu		191
	Urodonal	J. Cabrol et Cie Les Etablissements Chatelain w Paryżu		216
†	Urometine	Lambiotte et Cie w Paryżu	z przep. lek.	169
†	Urotropin (roztwór w ampułkach)	Chemiczna Fabryka Akc. E. Schering w Berlinie	„ „	454
†	Urotropin (tabletki)	Chemiczna Fabryka Akc. E. Schering w Berlinie	„ „	446
†	Valbornine Rogier	H. Rogier w Paryżu	„ „	244
	Valda pastylki	H. E. Canonne w Paryżu		231
†	Valérobromine Legrand-dragees	Darrasse Freres w Paryżu	z przep. lek.	115
†	Valérobromine Legrand-kapsułki	Darrasse Freres w Paryżu	„ „	114
	Validol (kapsułki żelatynowe i tabletki)	Zimmer et C-ie w Frankfurcie		879-880
	Valisan (kapsułki)	Chemiczna Fabryka Akc. E. Schering w Berlinie		455
†	Valyl (perły)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst	z przep. lek.	631
††	Vamianine (pigułki)	Les Etablissements Chatelain (I. Cabrol et C-ie) w Paryżu	„ „	403
	Vegetalin	Apotheke z. Heiligen Geist (Barber i Rosner) w Wiedniu		330
††	Veramon (tabletki)	Chemiczna Fabryka Akc. E. Schering w Berlinie	z przep. lek.	744
†	Verodigen (tabletki)	C. F. Boehringer et Soehne w Mannheim	„ „	557

				№ reg.
††	Veronal (tabletki)	E. Merck w Darmstadzie, Fabryka barwników d. Fr. Bayer et Cie w Leverkusen	z przep. lek.	535
††	Veronal natrium (tabletki)	E. Merck w Darmsztadzie, Fabryka barwników d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen		536
	Vesicatoires d'Albespeyres	Fumouze et C-ie w Paryżu		481
	Vichy Etat comprimées	C-ie Fermiere de l'Etablissement Thermal de Vichy w Paryżu		256
	Vichy Etat pastilles	C-ie Fermiere de l'Etablissement Thermal de Vichy w Paryżu		257
	Vioform (przysypka)	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei		430
†	Vin Nourry	Comar et C-ie w Paryżu	z przep. lek.	307
	Vittel-grande source sels effervescents	Labor. de sels et pastilles de Vittel		405
	Vittel-pastilles z zapachami: miętowym, cytrynowym i anyżowym	Labor. de sels et pastilles de Vittel		496
††	Voluntal (tabletki)	Fabryka barwników d. Fr. Bayer et C-ie w Leverkusen	z przep. lek.	721
†	Yatren (płyn w ampułkach)	T-wo Akc. Behring w Marburgu	„ „	826
†	Yatren-Casein mocny (płyn w ampułkach)	T-wo Akc. Behring w Marburgu	„ „	829
†	Yatren-Casein słaby (płyn w ampułkach)	T-wo Akc. Behring w Marburgu	„ „	828
†	Yatren (proszek do ran)	T-wo Akc. Behring w Marburgu	„ „	827
†	Yatren-puder	T-wo Akc. Behring w Marburgu	„ „	825
†	Yatren purissimum w pigułkach	Two Akc. Behring w Marburgu	„ „	284
	Zioła z gór Harzu	B. Lauer w Berlinie		43

II. Według poz. 44 p. 4.

†	Szczepionka Gripkalene	Kalle et Cie w Biebrich nad Renem
†	„ Partigen	„ „ „ „ „ „
†	„ Stafilokokowa	„ „ „ „ „ „
†	„ Trichosikon	„ „ „ „ „ „
†	„ Tuberculin Rosenbach	„ „ „ „ „ „
†	Arthigon (płyn)	Akc. Fabryka Chemiczna E. Schering w Berlinie

III. Według poz. 110, p. 1.

†	Albargin (tabletki)	Farbwerke d. Meister Lucius i Brüning w Hoechst.

IV. Według poz. 110, p. 3.

† Agoleum (płyn w ampułkach)	Tow. „Agoleum" w Wiedniu z przep. lek. 933
† Argentamin—płyn	Akc. Fabryka Chemiczna d. E. Schering w Berlinie
† Argochrom (ampułki)	E. Merck w Darmsztadzie
† Argochrom w proszku po 0,1 i 0,	„ „ „
† Choleval Boeus	„ „ „
† „ Emulsja (kapsułki)	„ „ „
† „ Stabchen	„ „ „
† „ tabletki	„ „ „
† „ vaginal (tabletki)	„ „ „
† Choleval proszek w ampułkach (zu intravenoeser Injection)	„
† Collobiase d'or (płyn w ampułkach)	Boulanger et Dausse w Paryżu
† Collargol (roztwór w ampułkach)	Chemiczna Fabryka v. Heyden w Radebeul
† Electrargoe (płyn w ampułkach)	Laboratoire Clin-Comar et Cie w Paryżu
† Electrocollargol (płyn w ampułkach)	Chemiczna Fabryka v. Heyden w Radebeul
† Hegonon tabletki	Akc. Chemiczna Fabryka d. E. Schering w Berlinie
† Krysolgan (proszek w ampułkach)	„ „ „ „ „ „ „
† Reargon (proszek w ampułkach)	„Norgine„ w Uściu nad Łabą
† Septacrol	T-wo Przemysłu Chemicznego „Ciba" w Bazylei z przep. lek. 29
† Triphal (proszek w ampułkach)	Farbwerke d. Meister Lucius w Hoechst

V. Według poz. 112 p. 12 lit. a.

Perles de Sulfate de Quinine	Maison L. Fréres E. Vaillant w Paryżu.

VI. Według poz. 112 p. 12 lit. b.

† Codeonal (tabletki)	Knoll et C-ie w Ludwigshafen
† Eucodal (ampułki)	E. Merck w Darmsztadzie
† Eucodal (tabletki)	„ „ „
† Paracodin (roztwór w ampułkach)	Knoll et C-ie w Ludwigshafen
† Paracodin (tabletki)	„ „ „

VII. Według poz. 112 p. 25 lit. b.

Vichy Etat sels pour bains	Com. Fermiere Vichy
Vichy Etat sels pour boissons	„ „ „
Vittel grande source sels non effervescents	Laboratoire de Sels et Pastilles Vittel

VIII, Według poz. 113 p. 3.

Stypticin wata 30%	E. Merck w Darmsztadzie

IX. Według poz. 113 p. 4.

Stypticin gaza 30%	E. Merck w Darmsztadzie

X. Według poz. 120 p. 1.

† Hermophenyl mydło	Lumière w Ljonie

ZAŁĄCZNIK Nr. 2

Wykaz niektórych towarów, podlegających przy odprawie przepisom o substancjach i przetworach odurzających.

I. Opłata celna według poz. 112 p. 12 lit. c.

†† Didial	†† Narkofina
†† Dionina (Diaethylmorphium)	†† Narkotyna
†† Hemypnon	†† Nealpon
†† Heroina (Diacethylmorphium)	†† Pantopon
†† Laudanon	†† Papaveryna
†† Morfina i jej sole	†† Paramorphan
†† Narceina	†† Paveron

II. Według poz. 112 p. 12 lit. c.+uwaga 1.

Wszelkie preparaty dozowane (tabletki, ampułki i t. p.) zawierające substancje wymienione pod I.

III. Według poz. 112 p. 12 lit. d.

†† Kokaina i jej sole

Według poz. 116 lit. a):

†† Opium w gomułkach

Według poz. 116 lit. b):

†† Opium w proszku

Zwraca się uwagę, że Apomorfina i Codeina, nieposiadające własności odurzających, nie podlegają tym przepisom

ZAŁĄCZNIK Nr. 3.
Wzór.

ZAŚWIADCZENIE.

.... Urząd Wojewódzki zaświadcza, że ....

.... (wymienić rodza

przedsiębiorstwa) w ....

pod firmą ....

ma prawo do sprowadzania z zagranicy i otrzymania z komór celnych artykułów leczniczych i trucizn.

Zaświadczenie niniejsze jest ważne w przeciągu roku ....

i nie może być przekazane innej osobie.

(Podpisy)

Sprawy walutowe.

178.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 maja 1926 r.

o wypuszczeniu Serji XI biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 7 i 8 ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 507) oraz art. 3, 7 i 8 ustawy z dn. 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119 poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 20 maja 1926 r. wypuszcza się Serję XI biletów skarbowych w odcinkach po 10.000 złotych z terminem płatności w dniu 20 listopada 1926 r. na ogólną sumę 30.000.000 złotych.

§ 2. Serja XI biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

Odsetki są płatne zgóry przez potrącenie od wartości imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż Serji XI biletów skarbowych będzie odbywać się w Oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz w innych instytucjach państwowych i prywatnych upoważnonych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja XI biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 20 listopada 1926 r. do dnia 20 maja 1927 r. przez Centralną Kasę Państwową, Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje publiczne i prywatne upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 21 maja 1927 r. do dnia 20 listopada 1936 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z omcą obowiązującą od dnia 20 maja 1926 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 22 maja 1926 r. Nr: 51, poz. 303).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 32763. 31.V. 1926 r. 7.000.